

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ ผลของถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผงและแบคทีเรียกรดแลคติก ต่อการเจริญเติบโต ระบบนิเวศวิทยาในกระเพาะรูเมน การย่อยได้ของโภชนะ และคุณภาพของเนื้อแพะ

โดย เสมอใจ บุรีนอก

สัญญาเลขที่ MRG5580045

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ ผลของถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผงและแบคทีเรียกรดแลคติก ต่อการเจริญเติบโต ระบบนิเวศวิทยาในกระเพาะรูเมน การย่อยได้ของโภชนะ และคุณภาพของเนื้อแพะ

> ผู้วิจัย นางสาวเสมอใจ บุรีนอก

สังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกอ. และ สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

ชื่อโครงการ ผลของถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผงและแบคทีเรียกรดแลคติกต่อการเจริญเติบโต ระบบนิเวศวิทยาในกระเพาะรูเมน การย่อยได้ของโภชนะ และคุณภาพของเนื้อแพะ

ชื่อนักวิจัย ผศ.ดร.เสมอใจ บุรีนอก

หน่วยงานต้นสังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

บทคัดย่อ

ทำการศึกษาผลของการเติมกากผงเม่าแห้งต่อคุณภาพการหมักและคุณค่าทางโภชนะของถั่วท่า พระสไตโลหมัก โดยการทดลองที่ 1 ศึกษาผลการเติมผงกากเม่าแห้งที่ระดับ 0, 1, 3, 5 และ 10% เพื่อเป็น สารเสริมต่อคุณภาพการหมักของถั่วท่าพระสไตโลหมัก พบว่า ปริมาณผงกากเม่าแห้งที่สูงขึ้น ทำให้ค่า pH ลดลง ปริมาณกรดบิวทีริกและการสูญเสียโปรตีนในรูปของแอมโมเนียในโตรเจนลดลง ส่วนปริมาณกรดแล คติกเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีผลต่อปริมาณแบคทีเรียกรดแลคติกในถั่วท่าพระสไตโลหมัก ส่วนการทดลองที่ 2 ศึกษา ผลการเติมผงกากเม่าแห้งที่ระดับ 10% กับสารเสริมชนิดอื่น เช่น แบคทีเรียกรดแลคติกในน้ำพืชหมัก และ แบคทีเรียกรดแลคติกที่คัดเลือกได้จากน้ำพืชหมัก (Lactobacillus plantarum) และการเสริมร่วมกันต่อ คุณภาพการหมักและองค์ประกอบทางเคมีของถั่วท่าพระสไตโลหมัก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การเสริมผง กากเม่าแห้งร่วมกับน้ำพืชหมัก และ Lactobacillus plantarum ให้ค่า pH และปริมาณแอมโมเนีย ในโตรเจนต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริม และกลุ่มที่เติมน้ำพืชหมักและแบคทีเรียกรดแลคติก (Lactobacillus plantarum) เพียงอย่างเดียว แต่ไม่แตกต่างจากการเติมกากเม่าแห้งเพียงอย่างเดียว ส่วนคุณค่าทางโภชนะ พบว่า การใช้สารเสริมต่างชนิดกันไม่มีผลต่อปริมาณโปรตีนและเยื่อใยที่ไม่ละลายในสารละลายที่เป็นกลาง ในถั่วหมัก แต่พบว่าการเติมผงกากเม่าแห้งเพียงอย่างเดียวหรือเสริมร่วมกับสารเสริมชนิดอื่นๆ มีผลทำให้ ปริมาณเฮมิเซลลูโลสเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริม

การทดลองที่ 3 ทำการศึกษาผลการยอมรับในสัตว์ทดลอง เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้ถั่วท่าพระสไต โลหมักเสริมผงกากเม่าแห้งร่วมกับน้ำพืชหมักและแบคทีเรียกรดแลคติก (Lactobacillus plantarum) ต่อ อัตราการกินได้ การย่อยได้ และกระเพาะรูเมน ของแพะเจาะกระเพาะ จากการศึกษาพบว่า แพะที่ได้รับถั่ว ท่าพระสไตโลหมักที่เสริมผงกากเม่าแห้งร่วมกับน้ำพืชหมัก และแบคทีเรียกรดแลคติก Lactobacillus plantarum ไม่มีความแตกต่างในปริมาณการกินได้และการย่อยได้ของโภชนะเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ ใช้สารเสริม อย่างไรก็ตามพบว่าการเสริมผงกากเม่าแห้งร่วมกับ Lactobacillus plantarum มีแนวโน้มทำ ให้การย่อยได้ของโปรตีนสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ และมีค่า pH ในกระเพาะรูเมนในชั่วโมงที่ 0 ต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนปริมาณ BUN (blood urea nitrogen) พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในสารเสริมแต่ละชนิด

ผลเม่าสุก

ผงกากเม่าแห้ง

ถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยผงกากเม่าแห้ง

รหัสโครงการ: MRG5580045

ชื่อโครงการ: ผลของถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผงและแบคทีเรียกรดแลคติก ต่อการเจริญเติบโต ระบบนิเวศวิทยาในกระเพาะรูเมน การย่อยได้ของโภชนะ และคุณภาพของเนื้อแพะ

ชื่อนักวิจัย : ผศ.ดร.เสมอใจ บุรีนอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

E-mail: asmerjai@hotmail.com

ระยะเวลาโครงการ : 2 ปี

บทคัดย่อ

การทดลองที่ 1 ทำการศึกษาผลของการเติมกากเม่าผงที่ระดับต่างกันต่อคุณภาพการหมักและ คุณค่าทางโภชนะของถั่วท่าพระสไตโลหมัก โดยการเติมกากเม่าผงที่ระดับ 0, 1, 3, 5 และ 10% พบว่า เมื่อระดับการเติมกากเม่าผงสูงขึ้น มีผลทำให้ปริมาณกรดแลคติกเพิ่มขึ้น ส่วนค่า pH และ ปริมาณกรด บิวทีริกลดลงในถั่วท่าพระสไตโลหมัก

การทดลองที่ 2 ศึกษาผลการเติมกากเม่าผงเพียงอย่างเดียวหรือร่วมกับแบคทีเรียกรดแลคติกใน น้ำพืชหมัก และ Lactobacillus plantarum ST1 ต่อคุณภาพการหมักและองค์ประกอบทางเคมีของถั่ว ท่าพระสไตโลหมัก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การเสริมกากเม่าผงร่วมกับน้ำพืชหมัก และ Lactobacillus plantarum ST1 พบว่าปริมาณวัตถุแห้งของถั่วหมักเพิ่มขึ้นเมื่อเติมกากเม่าผง ค่า pH ของกลุ่มที่ไม่ใช้ สารเสริมมีค่าสูงกว่ากลุ่มอื่น (P<0.05) ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน (NH₃-N)ของกลุ่มที่เสริมด้วยกาก เม่าผงเพียงอย่างเดียวมีค่าต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริม แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่เติมร่วมกับน้ำพืชหมัก และ Lactobacillus plantarum ST1

การทดลองที่ 3 ศึกษาถึงผลของการใช้ถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมกากเม่าผง (10%) ร่วมกับน้ำ พืชหมักและแบคทีเรียกรดแลคติก (Lactobacillus plantarum) ต่ออัตราการกินได้ และการย่อยได้ของ โภชนะในแพะ ทำการสุ่มแพะเจาะกระเพาะจำนวน 4 ตัวให้ได้รับอาหารทดลอง 1 ใน 4 ชนิด วาง แผนการทดลองแบบ 4 x 4 Latin square design มีช่วงการทดลองๆ ละ 28 วัน ประกอบด้วยระยะการ กินได้ 21 วัน และการปรับตัว 14 วัน ถั่วหมักที่สริมด้วยกากเม่าผงมีค่า pH และปริมาณ NH₃-N ต่ำกว่า กลุ่มควบคุม แต่ไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มที่เสริมร่วมกับสารเสริมชนิดอื่น แพะที่ได้รับถั่วหมักที่เสริมกาก เม่าผง มีแนวโน้มปริมาณการกินได้สูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างไรก็ตาม การย่อยได้ของโภชนะไม่มีความ แตกต่างกันในแพะที่ได้รับอาหารหมัก

การทดลองที่ 4 ทำการศึกษาถึงผลของการใช้ถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยสารเสริมต่างชนิด กัน ต่ออัตราการกินได้ การย่อยได้ และกระเพาะรูเมน และคุณภาพเนื้อของแพะเนื้อ ใช้แพะเนื้อจำนวน 20 ตัว แบ่งเป็น 4 กลุ่ม และเลี้ยงเป็นจำนวน 80 วัน ตลอดการทดลองแพะแต่ละกลุ่มจะได้รับอาหาร หมักคือ ถั่วหมักไม่ใช้สารเสริม ถั่วหมักที่เสริมด้วยกากเม่าผง ถั่วหมักที่เสริมด้วยน้ำพืชหมัก และถั่วหมัก ที่เสริมด้วยกากเม่าผงและน้ำพืชหมัก จากการศึกษาพบว่า ปริมาณการกินได้ของถั่วหมักรวมถึงปริมาณ การกินได้ทั้งหมดในแต่ละกลุ่มมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ การเติมกากเม่าผงและน้ำพืชหมัก มีค่าการ ย่อยได้ของวัตถุแห้งและอินทรียวัตถุสูงกว่ากลุ่มอื่น (P<0.05) ส่วนค่าการย่อยได้ของ NDF และ ADF มี ค่าสูงกว่าในกลุ่มที่ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยน้ำพืชหมักมีค่าสูงกว่ากลุ่มอื่น (P<0.05) หลังการฆ่า พบว่าการเกิดออกซิเดชันในเนื้อเพิ่มมาก ขึ้นตามเวลาที่บ่มเนื้อ ในวันที่ 5 ของการบ่ม พบว่าแพะที่ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยสารเสริมแต่ละชนิดมีค่า TBARS ในเนื้อต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริม ค่า H* ในเนื้อแพะที่ได้รับถั่วหมักที่ไม่ใช้สารเสริมมีค่าสูงกว่ากลุ่มอื่น (P<0.05) ดังนั้นการใช้สารเสริมกากเม่าผงและน้ำพืชหมักสามารถปรับปรุงความทนทานต่อการ เกิดออกซิเดชันของเนื้อได้ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริมภายใต้สภาพที่เอื้อต่อการเกิดออกซิเดชันใน เนื้อแพะ

คำหลัก : ถั่วท่าพระสไตโล, กากเม่าผง, แบคทีเรียกรดแลคติก,หญ้าหมัก, แพะ

Project Code: MRG5580045

Project Title: Effects of Thapra Stylo silages treated with dried map pomace and lactic acid

bacteria on growth performance, rumen ecology, nutrient digestibility and quality of meat in

goats

Investigator: Assist. Prof. Smerjai Bureenok, Rajamangala University of Technology Isan

E-mail Address: asmerjai@hotmail.com

Period Project: 2 years

Abstract

In experiment 1, the aim of this study was to investigate the effect of applying dried

mao pomaces (DMP) at various level and combined with lactic acid bacteria on the

fermentative quality and nutritive value of Thapra Stylo legume silages. DMP were added as

various levels (0, 1, 3, 5 and 10% (w/w)). As the level of DMP added increased, increases in

lactic acid and decreases in butyric acid and the pH value of silage were observed.

In experiment 2, the effect of applying dried mao pomaces (DMP) alone and

combined with fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (DMP+FJLB) or Lactobacillus

plantarum ST1 (DMP+Lp) on the fermentative quality and nutritive value of Thapra Stylo

legume silages were studied. Dry matter content of silage was increased with addition of DMP

portion. Without any additives, the silage showed the highest pH value. The NH₃-N contents of

DMP silages was lower (P<0.05) compared with the control silages, but did not appear to be

significantly different from the combined silages.

In experiment 3, feed intake and nutrient digestibility in goats of silage treated with

10%DMP alone and combined with FJLB (DMP+FJLB), or Lactobacillus plantarum ST1

(DMP+Lp) were studied. Four male ruminally fistulated crossbred Boer x Saanen goats were

randomly assigned to one of the four dietary treatment silages in a 4 x 4 Latin square design.

The 28-d experimental period consisted of a 21-d feed intake and 7 d of sampling. The pH

value and NH₃-N contents of DMP silages was lower (P<0.05) compared with the control

silages, but did not appear to be significantly different from the combined silages. Silage

intake tended to be higher in goats fed with DMP silages. However, no significant differences (P>0.05) of nutrient digestibility were observed in goats fed silages.

In experiment 4, this study was conducted to evaluate the effects of various additive silage on carcass characteristics and meat quality of growing goats. Sixteen male goats were divided into 4 groups and individually penned for 80 days. Over this period, each group were fed an untreated silage (C), dried mao pomace treated silage (DMP), fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria treated silage (LAB) or dried mao pomace plus lactic acid bacteria silage (DMP+LAB). For feeding trial, digestibility of DM and OM in goats fed with Stylo silage treated with DMP and FJLB were higher than the other treatments (P<0.05). Digestibility of NDF and ADF in goats fed with Stylo silage treated with FJLB were higher than the other treatments (P<0.05). The goats fed with FJLB treated silage had higher (P<0.05) dressing carcass (%) than the other diets. After slaughter, the TBARS values were lower (P<0.05) in meat from goats fed all treated silage compared to the untreated silage at 5 days of aging. Higher H* values was observed in meat from untreated silage fed animals as compared to meat from the other. We conclude that, under conditions that promote oxidative stress in meat, DMP and LAB treated silage can improve the oxidative stability of meat compared to the untreated silage.

Keywords: Thapra Stylo, dried mao pomace, lactic acid bacteria, silage, goat

ผลของถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผงและแบคทีเรียกรดแลคติก ต่อการเจริญเติบโต ระบบนิเวศวิทยาในกระเพาะรูเมน การย่อยได้ของโภชนะ และคุณภาพ ของเนื้อแพะ

1. บทน้ำ

ข้อจำกัดหลักที่มีผลต่อผลผลิตสัตว์เคี้ยวเอื้องในเขตร้อนคือ พืชอาหารสัตว์ที่มีให้สัตว์กินไม่ เพียงพอตลอดปี จะเห็นได้ว่าในช่วงฤดูฝน (พฤษภาคม-ตุลาคม) ผลผลิตพืชอาหารสัตว์จะมีปริมาณ มากหรือมากเกินความต้องการ ส่วนในช่วงฤดูแล้งที่มีระยะเวลาที่ยาวนานจะมีผลผลิตน้อย แพะเป็น สัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดเล็กที่มีศักยภาพในการให้ผลผลิตสูง ต้นทุนในการเลี้ยงต่ำ ใช้พื้นที่ในการเลี้ยง น้อย ขยายพันธุ์เร็วและมีลูกดก เหมาะกับเกษตรรายย่อย แต่การผลิตแพะในเขตร้อนยังถูกจำกัดด้วย ปริมาณอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ โดยปกติเกษตรจะใช้แหล่งอาหารหยาบที่มีคุณภาพต่ำ เช่น ฟางข้าว เศษเหลือใช้ทางการเกษตร เนื่องจากมีราคาถูก หาได้ง่าย แต่ปัจจุบันอาหารหยาบเหล่านี้มีไม่เพียงพอ เนื่องจากการลดลงของพื้นที่ในการเพาะปลูก ทำให้มีราคาสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ในขณะ ที่มีคุณค่าทางโภชนะต่อหน่วยต่ำ ดังนั้นการรักษาคุณภาพพืชอาหารสัตว์ในช่วงฤดูฝนจึงเป็นวิธีการ แก้ไขให้มีอาหารหยาบไว้ใช้ตลอดปี ซึ่งการเก็บรักษาคุณภาพพืชอาหารสัตว์ทำได้ 2 วิธี คือ กระบวนการทำให้แห้ง และกระบวนการหมัก ที่เรียกว่าพืชหมัก ซึ่งกระบวนการหมักจะมีความ เหมาะสมมากกว่าการทำให้แห้ง เนื่องจากสภาพอากาศที่ชื้นและมีฝนตกซุกในช่วงฤดูฝนเป็นอุปสรรค ทำให้พืชแห้งยาก

แต่อย่างไรก็ตามการทำพืชหมักในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยของไทยยังไม่เป็นที่นิยมนัก เนื่องจากการขาดความรู้และเทคนิคในกระบวนการหมัก รวมถึงการจัดการ ซึ่งการตัดสินใจในการทำ พืชหมัก ต้องคำนึงถึงจำนวนพืชหมักที่ต้องการ ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนและชนิดของสัตว์ ระยะเวลาที่จะใช้ เลี้ยงสัตว์ รวมถึงสัดส่วนที่ใช้ในอาหารสัตว์ นอกจากนั้นหลังเปิดหลุมพืชหมักใช้ พืชหมักมักสูญเสีย คุณภาพจากการมีออกซิเจนเข้าไปในหลุมหมัก ซึ่งการทำพืชหมักในหลุมหมักขนาดใหญ่อาจจะไม่ เหมาะกับเกษตรกรรายย่อย ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ถังพลาสติกขนาดบรรจุ 60-80 กก. เป็นภาชนะบรรจุ ซึ่งง่ายต่อการบรรจุและปิดให้สนิท รวมถึงการเคลื่อนย้าย และหลังจากเปิดใช้ สามารถปิดฝาให้สนิท ตามเดิม ทำให้พืชหมักไม่สูญเสียคุณภาพ ดังนั้นการใช้ถังพลาสติกเป็นภาชนะบรรจุพืชหมักน่าจะ เหมาะสมกับการรักษาคุณภาพพืชหมักเพื่อใช้เลี้ยงแพะที่กินอาหารในปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับโค

พืชอาหารสัตว์เขตร้อน มีการย่อยได้ของวัตถุอินทรีย์ต่ำ และยังมีการย่อยสลายโปรตีนในรูเมน ต่ำ ซึ่งทำให้พลังงานที่ได้ลดลง โดยปกติถั่วพืชอาหารสัตว์มีปริมาณโปรตีนสูงกว่าพืชอาหารสัตว์ และ ลดอัตราการการลดลงของการย่อยได้เมื่ออายุเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้ลดปริมาณการเกิดมีเทนในกระเพาะ รูเมน นอกจากนั้น ถั่วอาหารสัตว์อาจจะเปลี่ยนชนิดของกรดไขมันของไขมันในเนื้อได้ ถั่วท่าพระสไตโล (Stylosanthes guianensis cv. Thaphra stylo) เป็นถั่วอาหารสัตว์ชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญในการ ผลิตสัตว์เคี้ยวเอื้องในเขตร้อน เนื่องจากมีปริมาณโปรตีนสูง ผลผลิตสูง และสามารถเจริญเติบโตได้ดี ในดินหลายชนิด ดังนั้นการเก็บรักษาถั่วอาหารสัตว์ชนิดนี้ไว้เลี้ยงสัตว์ในช่วงที่ขาดแคลนแหล่งอาหาร หยาบจึงน่าสนใจ

เป็นที่รู้จักกันดีว่ากระบวนการหมักเป็นวิธีที่ใช้ในการรักษาคุณภาพพืชที่มีความชื้น โดย ควบคุมให้อยู่ในสภาพไร้ออกซิเจน ความสำเร็จในกระบวนการหมักเกิดจากการปริมาณแบคทีเรียกรด แลคติกที่มีมากกว่ากลุ่มอื่นและใช้น้ำตาลที่มีอยู่ในกระบวนการหมักผลิตกรดแลคติก ที่มีปริมาณเพียง พอที่จะยับยั้งการเกิดกิจกรรมของจุลินทรีย์ชนิดอื่นหรือแม้กระทั่งตัวมันเอง ส่งผลให้กระบวนการหมัก คงที่ เหลือสารอาหารที่มีประโยชนีต่อสัตว์ในปริมาณมาก อย่างไรก็ตาม ถั่วท่าพระสไตโลมีปริมาณ วัตถุแห้งและน้ำตาลที่ต่ำ ซึ่งยากต่อการเก็บรักษาคุณภาพให้มีประสิทธิภาพด้วยกระบวนการหมัก นอกจากนั้นถั่วอาหารสัตว์ยังมีปริมาณ buffering capacity สูงซึ่งจะเป็นตัวยับยั้งการลดลงของความ เป็นกรด-ด่าง (pH) ของพืชหมัก ซึ่งจากคุณสมบัติเหล่านี้ ทำให้ถั่วท่าพระสไตโลหมักมีคุณภาพการ หมักที่ไม่ดี โดยพืชหมักที่ได้มีกลิ่นเหม็น ใบมีเมือกลื่นและเปื่อยยุ่ย ดังนั้นการทำถั่วท่าพระสไตโล หมัก จึงต้องใช้สารเสริมเพื่อให้ได้พืชหมักที่มีคุณภาพดี

การใช้สารเสริมที่มีฤทธิ์เป็นกรด สามารถลดความเป็นกรด-ด่างของพืชหมัก ยับยั้งการทำงาน ของจุลินทรีย์ทุกชนิด แต่กัดกร่อนภาชนะที่บรรจุ เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ รวมถึงกระแสนิยมในการผลิต สัตว์อินทรีย์ ดังนั้นการใช้สารเสริมจากธรรมชาติจึงเป็นที่นิยมในปัจจุบัน วัตถุประสงค์ในการทดลอง ครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของการใช้สารเสริมจากธรรมชาติคือ กากเม่าผงที่มีกรดอินทรีย์ มีปริมาณน้ำตาล มาก และมีสารประกอบโพลีฟีนอลที่เป็นสารต้านอนุมูลอิสระสูง และการเติมแบคทีเรียกรด แลคติก ที่มีในน้ำพืชหมัก ต่อคุณภาพการหมักถั่วท่าพระสไตโล รวมถึงผลต่อระบบนิเวศวิทยาในกระเพาะรูเมน การย่อยได้ของโภชนะ และคุณภาพเนื้อในแพะ

ความต้องการเนื้อแพะมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากเนื้อแพะมีไขมันต่ำเมื่อเทียบกับเนื้อสี แดงชนิดอื่น (Webb et al., 2005) คุณภาพเนื้อมีความสำคัญในกระบวนการผลิตสัตว์ เพื่อให้ตรงตาม ความต้องการผู้บริโภค เช่น สีเนื้อ กลิ่น และคุณค่าทางโภชนะ (Liu et al., 1995) ค่าออกซิเดชันของ ไขมันเป็นค่าที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของสีเนื้อ กลิ่น และคุณค่าทางโภชนะที่ไม่พึงประสงค์ของ ผู้บริโภค (Fernandez et al., 1997; Luciano et al., 2009) การลดการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันในเนื้อ ระหว่างการเก็บรักษาอาจทำได้โดยการเติมสารอาหารที่มีสารแอนตี้ออกซิแดนท์

ปัจจุบันความสนใจในการนำสารแอนตี้ออกซิแดนท์ที่มีในธรรมชาติมาใช้ในวงการปศุสัตว์เพิ่ม มากขึ้น โดยการเติมในอาหารสัตว์และพบว่าสามารถปรับปรุงคุณภาพเนื้อสัตว์และอายุการเก็บรักษา เนื้อได้ (Devatkal et al., 2010; Karami et al., 2011; Karami et al., 2011) มีรายงานว่าเศษเหลือ หรือผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตอาหารจากพืชเป็นแหล่งที่มีสารแอนตี้ออกซิแดนท์จากธรรมชาติ สูง (McCann et al., 2007; Bhushan et al., 2008)

พืชจีนัส Antidesma เป็นพืชเขตร้อนที่พบได้ทั่วไปในเขตเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ ออสเตรเลีย เอเชียเขตร้อน และหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ผลมีรสเปรี้ยวคล้ายตระกูลแคนเบอรรี่ และมีรสหวาน หรือเปรี้ยวน้อยลงในผลสุก เม่าหลวง (Antidesma thwaitesianum Muell Arq.) เป็นพืชมีความที่ เหมาะสมในการทำเครื่องดื่มผลไม้ในประเทศไทย ทำให้น้ำผลไม้และไวน์จากผลเม่าเป็นที่นิยมและ ต้องการเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีเศษเหลือหรือกากเม่าจากผลิตเครื่องดื่มเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้น จากการศึกษาของนักวิจัย พบว่ากากเม่าประกอบด้วย กรดอินทรีย์ กรดอะมิใน และน้ำตาล (Samappito and Butkhup, 2008) นอกจากนั้นกากเม่ายังเป็นแหล่งที่อุดมไปด้วยสารโพลีฟินอลที่มี ประสิทธิภาพในการเกิดแอนตี้ออกซิแดนท์คล้ายกับที่มีในสารสกัดเล็ดองุ่น (Puangpronpitag et al., 2008) มีรายงานว่าสารโพลีฟินอลสามารถลดการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของไขมันในผลิตภัณฑ์เนื้อ ได้ (Estevez et al., 2005; Balasundram and Samman, 2006; Karami et al., 2010)

มีรายงานว่า แบคทีเรียกรดแลคติกเช่น Lactobacillus และ Streptococcus สามารถ เกิดปฏิกิริยาแอนตี้ออกซิแดนท์ได้ (Said and Gilliland, 2005; Wu et al., 2010) จากการศึกษาของ Wang et al. (2006) พบว่า ปฏิกิริยาแอนตี้ออกซิแดนท์ในนมถั่วเหลืองหมักด้วยแบคทีเรียกรดแลคติก สูงกว่าที่พบในนมถั่วเหลืองที่ไม่ได้หมัก และพบว่าปฏิกิริยาแอนตี้ออกซิแดนท์เพิ่มขึ้น ตามการยืด ระยะเวลาที่กระบวนการหมัก

การทำพืชหมัก (silage) เป็นวิธีการเก็บรักษาคุณภาพของหญ้าหรืออาหารหยาบ ภายใต้ สภาวะไร้ออกซิเจน เพื่อให้มีอาหารสัตว์สำหรับสัตว์เลี้ยงตลอดทั้งปี (McDonald et al., 1991) พืช หมักที่ดีควรมีค่าความเป็นกรด-ค่าง (pH) ที่ต่ำและปริมาณกรดแลคติกที่สูงพอที่จะทำให้พืชหมักที่ได้มี คุณภาพที่ดีตลอดกระบวนการหมัก ถั่วท่าพระสไตโลมีปริมาณวัตถุแห้งและน้ำตาลที่ต่ำ ซึ่งยากต่อการ เก็บรักษาคุณภาพให้มีประสิทธิภาพด้วยกระบวนการหมัก นอกจากนั้นถั่วอาหารสัตว์ยังมีปริมาณ buffering capacity สูงซึ่งจะเป็นตัวยับยั้งการลดลงของค่า pH ของพืชหมัก (Yahaya et al., 2004; Liu et al., 2012) การเติมสารเสริมที่เป็นกรดในพืชหมักมีผลทำให้ค่า pH ของพืชหมักลดลงอย่าง รวดเร็ว ทำให้ยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ในกระบวนการหมัก (McDonald et al., 1991) แต่ การใช้สารเสริมที่มีฤทธิ์เป็นกรด อาจจะทำให้เกิดการกัดกร่อนของภาชนะที่บรรจุและเป็นอันตรายใน

การจัดการได้ Yang et al. (2015) รายงานว่าการเติมกากแอปเปิ้ลแห้งและกากองุ่นที่ระดับ 100 กรัม/กิโลกรัมวัตถุดิบพืชหมักเป็นสารเสริมกรดจากธรรมชาติ พบว่า ลดค่า pH และเพิ่มปริมาณกรดแลคติก ในถั่วอัลฟัลฟาหมัก มีรายงานว่าการเติมน้ำพืชหมักเป็นสารเสริมในพืชหมักเขตร้อนประสบ ความสำเร็จในการรักษาคุณภาพพืชหมัก (Bureenok et al., 2007; 2012)

จากที่กล่าวมาแล้ว กากเม่าผงมีความเป็นกรด ประกอบด้วยกรดอินทรีย์บางชนิดและ น้ำตาล ซึ่งอาจจะมีประสิทธิภาพในการเป็นสารเสริมพืชหมัก โดยยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ กลุ่มที่ไม่ต้องการและกระตุ้นการเจริญเติบโตของแบคทีเรียกรดแลคติก นอกจากนั้นการที่ ส่วนประกอบที่มีคุณสมบัติเป็นสารแอนตี้ออกซิแดนท์หรือสารต้านอนุมุลอิสระของสารเสริมทั้ง 2 ชนิด อาจมีผลต่อคุณภาพเนื้อในแพะที่เลี้ยงด้วยพืชหมักเสริมด้วยสารเสริมเหล่านี้ด้วย

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาผลของของการเติมผงกากเม่าผง และแบคทีเรียกรดแลคติกในน้ำพืชหมักเพื่อ เป็นสารเสริมต่อคุณภาพการหมักและองค์ประกอบทางเคมีของถั่วท่าพระสไตโลหมัก
- 2.2 เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้ถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมผงกากเม่าผงและแบคทีเรียกรด แลคติกในน้ำพืชหมักต่อการเจริญเติบโต จุลินทรีย์ในกระเพาะ การย่อยได้ และคุณภาพเนื้อของแพะ

3. ระเบียบและวิธีวิจัย แผนการทดลองที่ 1

Addition levels of dried mao pomaces on fermentative quality of Thapra Stylo silages

การทำถั่วท่าพระสไตโลหมัก

นำถั่วท่าพระสไตโลสดอายุ 60 วัน นำมาสับด้วยเครื่องสับให้หญ้ามีความยาวขนาด 2-3 ซม. นำถั่วสดที่สับแล้วมาผสมกับกากเม่าผงที่ระดับ 0, 1, 3, 5 และ 10% (w/w) คลุกให้เข้ากันและใส่ ถุงพลาสติกขนาดบรรจุ 100 กรัม ปิดถุงให้สนิทด้วยเครื่อง vacuum sealer ทำพืชหมักทรีทเมนต์ละ สามซ้ำ เก็บถุงถั่วท่าพระสไตโลหมักไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 30 วัน และสุ่มเก็บตัวอย่างถั่วท่า พระสไตโลก่อนหมัก เพื่อวัดคุณค่าทางโภชนะเบื้องต้น

วิธีการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์

เมื่อครบ 30 วัน ทำการเปิดถุงพืชหมักในแต่ละทรีทเมนต์ ทำการวัดหาค่า pH โดยใช้เครื่อง pH meter (Horiba) และนำตัวอย่างไปวิเคราะห์หาปริมาณกรดแลคติกและกรดไขมันที่ระเหยได้ (Volatile Fatty Acid; VFA)โดยใช้เครื่อง HPLC ตามวิธีการของ van Der Weilen et al. (2000) หา ปริมาณแอมโมเนียในโตรเจน (NH₃-N) โดยวิธี steam distillation method สุ่มตัวอย่างแห้งไป วิเคราะห์หาองค์ประกอบทางโภชนะได้แก่ วัตถุแห้ง, ไขมัน, เถ้าและโปรตีนหยาบ ตามวิธีการของ AOAC (1995), NDF ADF และ ADL ตามวิธีการของ Van Soest et al. (1991) วัดปริมาณของ LAB ที่พบในพืชหมักตามวิธีของ Kozaki et al.(1992)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Analysis of variance (ANOVA) โดยใช้ Proc GLM (SAS, 1994) และเปรียบเทียบการใช้สารเสริมแต่ละชนิดใน หญ้าหมักต่อคุณภาพหญ้าหมักโดยใช้ Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

แผนการทดลองที่ 2

Effect of various silage additives on fermentative quality of Thapra Stylo silages

การเตรียมน้ำพืชหมักจากถั่วท่าพระสไตโล

ก่อนการทำพืชหมัก 2 วัน ทำน้ำพืชปั่นจากถั่วท่าพระสไตโลสด และนำไปเติมน้ำตาลกลูโคส 2% (w/v) ปิดภาชนะที่ใส่ให้สนิท นำไปบ่มที่ตู้บ่มเชื้อ อุณหภูมิ 30°C เป็นเวลา 2 วัน

การทำถั่วท่าพระสไตโลหมัก

นำถั่วท่าพระสไตโลสดอายุ 60 วัน นำมาสับด้วยเครื่องสับให้หญ้ามีความยาวขนาด 2-3 ซม. นำถั่วท่าพระสไตโลสดที่สับแล้วมาผสมกับสารเสริมดังนี้ คือ กากเม่าผง น้ำพืชหมัก และกากเม่าผง ผสมน้ำพืชหมัก โดยคัดเลือกระดับของผงกากเม่าผงจากผลการทดลองที่ 1 คลุกให้เข้ากันและใส่ ถุงพลาสติกขนาดบรรจุ 100 กรัม ปิดถุงให้สนิทด้วยเครื่อง vacuum sealer ทำถั่วท่าพระสไตโล หมัก โดยไม่ใช้สารเสริม ทำพืชหมักทรีทเมนต์ละสามซ้ำ เก็บถุงหมักไว้ที่อุณหภูมิห้อง และสุ่มเก็บตัวอย่าง ถั่วท่าพระสไตโลหมักที่ 30 วัน เพื่อวิเคราะห์ทางเคมี ซึ่งมีวิธีการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์เหมือนการ ทดลองที่ 2

แผนการทดลองที่ 3

Effect of Thapra Stylo silage treated with various additives on digestibility, ruminal fermentation and metabolism in goats

อาหารทดลอง

อาหารที่ใช้ทดลองมีทั้งหมด 4 สูตร โดยให้อาหารแบบแยกกันระหว่างอาหารหยาบ และอาหาร ข้น โดยมีพืชหมักเป็นแหล่งอาหารหยาบ ให้อาหารข้นในปริมาณ 1.5 % ของนน.ตัว ส่วนอาหารหยาบ ให้กินแบบเต็มที่ และพืชหมักมีการใช้สารเสริม 2 ชนิด คือ ผงกากเม่าผง แบคทีเรียกรดแลคติกในน้ำ พืชหมัก และผงกากเม่าผสมแบคทีเรียกรดแลคติกในน้ำพืชหมัก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

อาหารทดลองที่ 1 : ถั่วท่าพระสไตโลหมักที่ไม่ใช้สารเสริม

อาหารทดลองที่ 2 : ถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยผงกากเม่าผง 10% (w/w)

อาหารทดลองที่ 3 : ถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วย10% กากเม่าผงและแบคทีเรียกรดแลคติก ในน้ำพืชหมัก 1% (w/w) อาหารทดลองที่ 4 : ถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผงและ Lactobacillus plantarum ST1 0.2% (w/w)

แผนการทดลอง

ใช้แผนงานทดลองแบบ 4x4 Latin Square Design โดยมีทรีทเมนต์ 4 ทรีทเมนต์ ทำการ ทดลองในแพะเจาะกระเพาะ 4 ตัว พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและแองโกล-นูเบียน มี 4 ช่วงการทดลอง (periods) และแต่ละระยะการทดลองใช้เวลา 28 วัน โดยมีระยะวัดปริมาณการกินได้ 21 วันและมี ระยะเก็บตัวอย่าง 7 วัน และมีระยะปรับสัตว์ 14 วัน รวมระยะเวลาทดลองทั้งสิ้น 126 วัน ก่อนเข้างาน ทดลองแพะได้รับการถ่ายพยาธิ

วิธีการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์

คุณภาพของถั่วท่าพระสไตโลหมัก

สุ่มเก็บตัวอย่างพืชหมักในแต่ละช่วงของการทดลอง โดยสุ่มไปวิเคราะห์หาคุณภาพและ องค์ประกอบทางโภชนะของถั่วท่าพระสไตโลหมัก ซึ่งมีวิธีการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์เหมือนการ ทดลองที่ 2

การให้อาหารและเก็บตัวอย่างในสัตว์

- 1. แพะได้รับอาหาร วันละ 2 ครั้ง คือเช้า เวลาประมาณ 08: 00 น. และบ่าย เวลาประมาณ 15:00 น. บันทึกปริมาณอาหารที่ให้ และปริมาณอาหารที่เหลือ เพื่อนำไปคำนวณหาปริมาณการกินได้ของ วัตถุแห้งในแต่ละวัน
- 2. สุ่มเก็บตัวอย่างอาหารในแต่ละทรีทเมนต์เป็นระยะเวลา 7 วันติดต่อกัน (วันที่ 22-28) ของแต่ละ ระยะการทดลอง โดยจะแบ่งอาหารออกเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกนำไปอบที่อุณหภูมิ 100 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อหาวัตถุแห้งแล้วนำไปหาค่าเฉลี่ยของวัตถุแห้งที่กินได้ ส่วนที่ 2 อบที่ 60°C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นนำไปบดผ่านตะแกรงขนาด 1 มิลลิเมตร เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาส่วนประกอบทางเคมี คือ วัตถุแห้ง เถ้า และโปรตีนหยาบ ตามมาตรฐาน AOAC (1995) ส่วน NDF ADF และ ADL ตาม วิธีการของ Van Soest et al. (1991)
- 3. สุ่มเก็บของเหลวในกระเพาะรูเมน โดยทำการเก็บในวันที่ 28 ของแต่ละช่วงการทดลอง ที่ชั่วโมง ที่ 0 (ก่อนการให้อาหาร) 2 และ 4 หลังการให้อาหารในตอนเช้า แล้วนำมาวัดค่า pH ทันทีโดยใช้เครื่อง

pH meter จดบันทึกค่า นำไปหาปริมาณของจุลินทรีย์ในกระเพาะรูเมน แล้วนำของเหลว (rumen fluid) ที่ได้จากกระเพาะรูเมนไปวิเคราะห์หา แอมโมเนีย –ในโตรเจน(NH₃–N) โดยวิธีการกลั่น และ นำเอาของเหลวส่วนที่เหลือไปวิเคราะห์หากรดไขมันที่ระเหยได้ ด้วยเครื่อง HPLC

4. สุ่มเก็บตัวอย่างมูล 5 วันติดต่อกัน (วันที่ 24-28) ของแต่ละระยะการทดลอง ด้วยวิธีการ Total collection นำไปอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส นาน 72 ชั่วโมง จากนั้นนำตัวอย่างแต่ละตัวอย่างที่ ได้ทั้งหมด 5 วันมารวมกัน แล้วสุ่มมา 10 เปอร์เซ็นต์ของตัวอย่างทั้งหมดอีกครั้ง บดผ่านตะแกรงขนาด 1 มิลลิเมตร เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาส่วนประกอบทางเคมี เพื่อคำนวณค่าความสามารถในการย่อย โภชนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Analysis of variance (ANOVA) โดยใช้ Proc GLM (SAS, 1994) ตามแผนการทดลองแบบ Latin Square Design และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต่างๆ โดยใช้ Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

แผนการทดลองที่ 4

Effect of Thapra Stylo silage treated with various additives on fattening performance, carcass characteristics and meat quality of goats

สัตว์ทดลองและการให้อาหาร

ใช้แพะพันธุ์เนื้อ เพศผู้ พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและแองโกล-นูเบียนที่ระดับ 50-75% อายุเริ่มต้น 7-8 เดือนจำนวน 20 ตัว น้ำหนักเฉลี่ย 13.4 ± 1.9 กก. ใช้แผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (Randomized complete block design, RCBD) โดยใช้น้ำหนักตัวเป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม แบ่ง แพะออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 ตัว แบ่งแพะออกเป็น 4 กลุ่ม ตามทรีทเมนท์

กลุ่มที่ 1 ได้รับถั่วท่าพระสไตโลหมักที่ไม่ใช้สารเสริม

กลุ่มที่ 2 ได้รับถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผง

กลุ่มที่ 3 ได้รับถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยแบคทีเรียกรดแลคติกในน้ำพืชหมัก 1%(w/w)

กลุ่มที่ 4 ได้รับถั่วท่าพระสไตโลหมักเสริมด้วยกากเม่าผง และแบคทีเรียกรดแลคติกในน้ำพืช

หมัก

แพะทุกตัวถูกขังแยกคอกเดี่ยว มีรางอาหารและภาชนะใส่น้ำสะอาดให้กินตลอดเวลา ทำการ ถ่ายพยาธิแพะทุกตัว จัดสัตว์ทดลองเข้าคอกตามแผนการทดลอง โดยให้อาหารแบบแยกกันระหว่าง อาหารหยาบ และอาหารขัน โดยมีพืชหมักเป็นแหล่งอาหารหยาบ ให้อาหารขันในปริมาณ 1.5 % ของนน.ตัว โดยมีระยะเวลาปรับตัว 14 วัน ปรับปริมาณอาหารที่ให้ทุกเดือน โดยมีการบันทึกข้อมูล ตลอดระยะระยะเวลาการทดลอง 80 วัน แพะได้รับอาหาร วันละ 2 ครั้ง คือเช้า เวลาประมาณ 08: 00 น. และบ่าย เวลาประมาณ 15:00 น.

คุณภาพของถั่วท่าพระสไตโลหมัก

สุ่มเก็บตัวอย่างพืชหมักในแต่ละช่วงของการทดลอง โดยสุ่มไปวิเคราะห์หาคุณภาพและ องค์ประกอบทางโภชนะของถั่วท่าพระสไตโลหมัก ซึ่งมีวิธีการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์เหมือนการ ทดลองที่ 2 วิเคราะห์ปริมาณฟืนอลลิกทั้งหมดโดยวิธีการของ Waterhouse (2005) และรายงานเป็น ค่าเทียบเท่ากับกรดแกลลิก (mg gallic acid/ g DM)

การเก็บตัวอย่างในสัตว์

บันทึกนน.แพะก่อนเข้าการทดลองและวันสุดท้ายของการทดลอง บันทึกปริมาณอาหารที่ให้ และปริมาณอาหารที่เหลือ เพื่อนำไปคำนวณหาปริมาณการกินได้ของวัตถุแห้งในแต่ละวัน สุ่มเก็บ ตัวอย่างอาหารในแต่ละทรีทเมนต์ทุกสัปดาห์ โดยจะแบ่งอาหารออกเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกนำไปอบที่ อุณหภูมิ 100 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อหาวัตถุแห้งแล้วนำไปหาค่าเฉลี่ยของวัตถุแห้งที่กินได้ ส่วนที่ 2 อบที่ 60 °C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นนำไปบดผ่านตะแกรงขนาด 1 มิลลิเมตร เพื่อใช้ในการ วิเคราะห์หาส่วนประกอบทางเคมี คือ วัตถุแห้ง, เถ้า, โปรตีนหยาบ ตามมาตรฐาน AOAC (1995) เยื่อ ใย NDF เยื่อใย ADF และ ADL ตามวิธีการของ Van Soest et al. (1991)

ก่อนสิ้นสุดการทดลองในสัปดาห์สุดท้าย ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างมูล ติดต่อกันเป็นเวลา 5 วัน โดยนำมูลที่ได้เก็บที่อุณหภูมิ -20 °C และนำมูลที่เก็บได้มาผสมกัน และสุ่มตัวอย่างมูลอีกครั้ง นำไป อบที่อุณหภูมิ 60 °C นาน 72 ชั่วโมง จากนั้นนำไปบดผ่านตะแกรงขนาด 1 มิลลิเมตร เพื่อใช้ในการ วิเคราะห์หาส่วนประกอบทางเคมี เหมือนการทดลองที่ 3 คือ วัตถุแห้ง, เถ้า, โปรตีนหยาบ ตาม มาตรฐาน (AOAC, 1990) เยื่อใย NDF เยื่อใย ADF และ ADL ตามวิธีการของ Van Soest et al. (1991) วิเคราะห์หาเท่าที่ไม่ละลายในกรด (acid insoluble ash, AIA) ตามวิธีการของ Van Keulen and Young (1977) เพื่อนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของอาหารตามวิธีการของ Schneider and Flatt (1975)

การชำแหละและคุณสมบัติของซาก

ในวันสุดท้ายของการทดลอง แพะจะถูกฆ่าเพื่อชำแหละเก็บตัวอย่างเนื้อ เอาอวัยวะภายใน ต่างๆในซากออกให้หมด ซึ่งน้ำหนักซากอุ่น ซากจะถูกบ่มไว้ที่ 4°C นาน 5 วัน ซั่งน้ำหนักซากในวันที่ 1, 3 และ 5 ของการบ่ม

การวิเคราะห์คุณภาพเนื้อ

หลังการเก็บเนื้อที่ 4°C 24ชั่วโมง วัดค่า pH ของเนื้อ drip loss (%) แรงเฉือน (shear force ,N) และค่าสีของเนื้อ (L*, a*, b*) และวัดค่า lipid oxidation โดยวิธี TBARS (Buege and Aust, 1978) ในเนื้อที่นำไปบ่ม ทำการวัดค่าสีของเนื้อในวันที่ 1, 3 และ 5 ของการบ่ม วัดค่า lipid oxidation ของเนื้อในวันที่ 5 ของการบ่ม ค่า H* = hue angle (calculated as $\tan^{-1}(b^*/a^*)$, C* = chroma calculated $(a^{*2}+b^{*2})^{1/2}$

องค์ประกอบทางเคมีของซาก

โดยบดเนื้อจาก Longissimus Iumborum ที่ผ่านการทำให้แห้งแบบแช่แข็งให้ละเอียด นำไป วิเคราะห์หา วัตถุแห้ง เถ้า ไขมัน และโปรตีนหยาบ ตามวิธีมาตรฐาน (AOAC, 1995)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Analysis of variance (ANOVA) โดยใช้ Proc GLM (SAS, 1994) ตามแผนการทดลองแบบสุ่มในบล๊อกสมบูรณ์ และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

4. ผลการทดลองและวิจารณ์

การทดลองที่ 1

ปริมาณวัตถุแห้งของถั่วท่าพระสไตโลหมักเพิ่มขึ้น เมื่อระดับการเติมกากเม่าผงเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 1) จากการศึกษาพบว่าถั่วหมักกลุ่มที่ไม่กากเม่าผงมีค่า pH สูงที่สุด (P<0.05) การเพิ่ม ปริมาณกากเม่าผงทำให้ถั่วหมักมีค่า pH และปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน (NH3-N) ลดลง ส่วน ปริมาณกรด แลคติกและกรดโพรพิโอนิกเพิ่มขึ้น ถั่วท่าพระสไตโลหมักที่ไม่ใช้สารเสริมมีปริมาณ กรดบิวที่ริกสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ปริมาณกรดแลคติกที่เพิ่มขึ้นอาจเนื่องมาจากปริมาณชับสเตรทสำหรับ แบคทีเรียกรดแลคติกที่เพิ่มขึ้นจากการเติมกากเม่าผงการเติมกากเม่าผงในระดับ 3% ขึ้นไป ไม่พบ กรดบิวที่ริกในถั่วท่าพระสไตโลหมัก ปริมาณกรดแลคติกที่ผลิตเพียงพอต่อการยับยั้งการเจริญเติบโต ของจุลินทรีย์กลุ่มที่ไม่ต้องการ ทำให้ถั่วหมักเกิดการสูญเสียคุณค่าทางโภชนะลดลง เห็นได้จาก ปริมาณ NH3-N ที่ต่ำลงเมื่อมีการเติมกากเม่าผงเพิ่มขึ้น ปริมาณกากเม่าผงไม่มีผลต่อการเจริญเติบโต ของแบคทีเรียกรดแลคติก ดังนั้นจึงสามารถใช้กากเม่าผงในระดับ 10% เพื่อให้สามารถใช้กากผงเม่าที่ เป็นวัสดุเหลือใช้ ให้เกิดประโยชน์และในปริมาณมากที่สุด เพื่อลดปัญหามลภาวะ

Table 1. Chemical composition and silage quality of Thapra Stylo legume silages

									10%			
	0% DMP)	1% DMF)	3% DMF)	5% DM	Р	DMP		SEM	Effect
DM(g/kg)	275.89	С	285.61	С	295.97	С	322.8	b	346.38	а	2.76	<0.0001
рН	5.48	а	5.06	b	5	b	4.63	С	4.65	С	0.046	0.0001
g/kg DM												
LA	17.18	d	38.45	cd	46.06	bc	81.99	а	64.51	ab	3.172	0.0001
AA	8.16		9.23		11.43		10.11		7.49		1.04	0.9535
PA	4.24	b	8.67	b	22.8	b	59.56	а	40.49	ab	4.39	0.0047
ВА	15.51	а	2.56	ab	0.01	b	0	b	0	b	1.653	0.0231
NH ₃ -N	9.7	а	10.7	а	4.44	b	4.34	b	3.65	b	0.201	<.0001
LAB	7.1		7.57		7.15		7.3		7.1		0.073	0.4076

a,b Means within the same row with different alphabetical letters were significantly different (P<0.05). SEM = Standard error of mean.

การทดลองที่ 2

ปริมาณวัตถุแห้งของกลุ่มถั่วท่าพระสไตโลหมักที่เติมกากเม่าผงที่ระดับ 10% มีค่าสูงกว่ากลุ่ม อื่นๆ (P<0.05) ค่า pH ของถั่วหมักกลุ่มที่ใช้สารเสริมมีค่าต่ำกว่ากลุ่มควบคุม (P<0.05) ส่วนการใช้ กากเม่าผงร่วมกับ Lactobacillus plantarum มีค่า pH ต่ำกว่าการเติมร่วมกับน้ำพืชหมัก ปริมาณ NH₃-N ของถั่วท่าพระสไตโลหมักมีค่าต่ำกว่า (P<0.05) กลุ่มควบคุมหรือกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริม แต่มีค่า ไม่แตกต่างจากการใช้เสริมกลุ่มอื่นๆ (ตารางที่ 2) โดยปกติหญ้าหมักที่ดีควรมีค่า pH น้อยกว่า 4.5 และมีปริมาณ NH₃-N น้อยกว่า 100 กรัม/กิโลกรัมไนโตรเจนรวม (Umana et al., 1991) ซึ่งเห็นได้ว่า ถั่วท่าพระสไตโลหมักที่เสริมด้วยสารเสริมต่างๆมีค่าอยู่ในเกณฑ์นี้ ปริมาณ NDF ในถั่วหมักกลุ่มที่ไม่ใช้ สารเสริมมีปริมาณมากกว่ากลุ่มอื่นๆ (P<0.05) ซึ่งปริมาณ NDF ที่ต่ำกว่า อาจเนื่องมาจากกากเม่าผง มีปริมาณ NDF ต่ำกว่า

Table 2. pH value, NH₃-N concentration and chemical composition of Thapra Stylo legume silages

Treatment	Control	DMP		FJLB +DMF	FJLB +DMP)	SEM	P value
DM (g/kg)	305.81 ^d	404.59	а	333.27	С	367.28	b	5.09	<.0001
рН	4.49	4.01	С	4.31	b	3.98	С	0.03	<.0001
NH ₃ -N (g/kg TN)	89.30 a	52.36	b	80.30	ab	69.01	ab	9.85	0.1235
CP (g/kg DM)	107.12	105.79		100.55		106.44		3.70	0.6011
NDF (g/kg DM)	646.05 ^a	570.87	b	588.47	b	570.03	b	16.95	0.0251
ADF (g/kg DM)	365.15	337.44		340.13		328.60		11.13	0.1703
Hemicellulose (g/kg DM)	280.90	233.43		248.34		241.43		22.67	0.4956

 $^{^{\}rm a,b}$ Means within the same row with different alphabetical letters were significantly different (P<0.05).

SEM = Standard error of mean

การทดลองที่ 3

วัตถุดิบของอาหารข้นและองค์ประกอบทางเคมีแสดงไว้ในตารางที่ 3 การเติมกากเม่าผงในถั่ว หมักมีแนวโน้มทำให้แพะมีปริมาณการกินได้ของถั่วหมักสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ (ตารางที่ 4) แต่อย่างไรก็ ตามพบว่าแพะมีปริมาณการกินได้ทั้งหมดไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของ โภชนะพบว่าการเติมกากเม่าผงร่วมกับ Lactobacillus plantarum มีแนวโน้มของค่าการย่อยได้ของ โภชนะสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ส่วนค่า pH ในกระเพาะหมัก พบว่าก่อนให้ อาหาร แพะมีค่า pH 7.10-7.30 และมีค่าลดลงอยู่ในช่วง 6.85-7.22 หลังการให้อาหาร 4 ชั่วโมง โดย แพะกลุ่มที่ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยกากเม่าผงและ Lactobacillus plantarum มีค่าต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ (P<0.05) ปริมาณยูเรีย-ในโตรเจนในเลือดมีค่าอยู่ในช่วง 14.00-16.73 mg/dl ในชั่วโมงที่ 0 ก่อน การให้อาหาร และเพิ่มขึ้น 16.87-20.83 mg/dl ในชั่วโมงที่ 4 หลังการให้อาหาร โดยแพะที่ได้รับถั่ว หมักเสริมด้วยกากเม่าผงร่วมกับ Lactobacillus plantarum มีแนวโน้มต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่ไม่มีความ แตกต่างทางสถิติ (ตารางที่ 5)

Table 3. Chemical composition in experimental diets (Exp.3)

Ingredients	(%)	Chemical composition	
Cassava chips	54.5	DM (g/kg)	910
Rice bran	25.1	CP (g/kg DM)	116.7
Soybean meal	4.1	NDF (g/kg DM)	425.4
Whole cottonseed	8	ADF (g/kg DM)	271.4
Molasses	4.4		
Urea	1.80		
Salt	0.9		
Oyster shells	0.4		
Dicalcium			
phosphate	0.4		
Premix	0.4		
Sulfer	0.1		

Table 4. Feed intake and nutrient digestibility of Thapra Stylo legume silages in goats

Items	Control	DMP	FJLB +DMP	Lp+DMP	SEM	P value
Silage intake						
g/DM/d	581.5	590.37	467.35	517.91	31.59	0.6342
%BW	2.47	3.12	2.43	2.62	0.11	0.3135
g/kg BW ^{0.75}	51.76	64.87	50.79	55.03	2.25	0.3087
Concentrates intake						
g/DM/d	277.55	279.07	277.55	279.07	16.74	1.0000
%BW	1.4	1.42	1.43	1.42	0.01	0.3703
g/kg BW ^{0.75}	29.39	29.73	29.8	29.73	0.48	0.9899
Total intake						
g/DM/d	759	869.4	744.9	797	46.59	0.8271
%BW	3.86	4.54	3.85	4.04	0.11	0.3180
g/kg BW ^{0.75}	81.17	94.61	80.58	84.76	2.43	0.3519
Nutrient digestion, (g/l	kg)					
DM	671.30	631.70	601.40	715.00	21.70	0.4462
ОМ	685.30	647.20	615.90	727.70	20.53	0.4203
СР	668.50	686.30	616.40	755.60	17.67	0.2242
NDF	619.70	536.70	520.40	653.80	31.18	0.5114
ADF	647.50	595.90	557.10	677.20	38.76	0.5989

Table 5. Ruminal pH value and blood urea nitrogen (BUN, mg/dl) in goats

Items	Control	DMP	FJLB +DMP	Lp+DMP	SEM	P value
pH 0h	7.31 a	7.29 a	7.23 ab	7.10 b	0.018	0.0662
pH 4h	6.84	6.97	6.84	6.86	0.023	0.396
BUN 0h	16.05	16.73	16.20	14.00	0.382	0.2734
BUN 4h	20.83	20.07	19.25	16.87	0.836	0.5322

^{a,b} Means within the same row with different alphabetical letters were significantly different (P<0.05). SEM = Standard error of mean.

การทดลองที่ 4 ปริมาณการกินได้

องค์ประกอบทางเคมีของอาหารขันและถั่วท่าพระสไตโลหมักแสดงไว้ในตารางที่ 6 อาหารขัน ในการทดลองครั้งนี้มีปริมาณโปรตีนหยาบ 16 % ส่วนถั่วอาหารหมักมีค่า pH ≤ 4.25 ในกลุ่มที่ใช้สาร เสริม น้ำหนักตัวเริ่มต้นและการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัวของแพะแต่ละกลุ่มมีค่าไม่แตกต่างกันทาง สถิติ (P>0.05) เมื่อสิ้นสุดการทดลองแพะมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นทุกกลุ่ม (1.5-1.8 กก/ตัว) (ตารางที่ 7) ปริมาณการกินได้ของถั่วหมักรวมถึงปริมาณการกินได้ทั้งหมดในแต่ละกลุ่มมีค่าไม่แตกต่างกันทาง สถิติ

Table 6. Chemical composition in experimental diets (Exp. 4)

Item	Concentrate	СО	DMP	FJLB	DMP+FJLB
DM (%)	89.51	34.50	40.00	36.50	38.50
CP (%DM)	16.05	10.74	11.60	12.75	10.89
NDF (%DM)	25.75	68.43	64.96	66.51	74.12
ADF (%DM)	45.65	45.15	40.41	41.46	53.22
Ash (%DM)	7.02	11.25	14.18	13.3	17.46
Total phenolic content (r	ng				
gallic acid/g DM)	-	4.41	7.25	4.15	7.88
Silage profiles					
рН	-	4.41	3.95	4.25	4.02
Lactic acid (%DM)	-	0.69	1.15	3.87	2.78
Acetic acid (%DM)	-	0.99	1.89	2.37	3.61
Propionic acid (%DM)	-	0.13	0.11	0.16	0.67
Butyric acid (%DM)	-	0.63	0.20	0.43	0.46

Table 7. Growth performance and feed intake of goats fed with Stylo silages

	CO	DMP	FJLB	DMP+FJLB	SEM	P value
Initial BW (kg)	13.6	15	13.5	13.6	-	-
Final BW (kg)	14.6	15.6	15.5	14.4	0.41	0.6517
BW change (kg)	1.8	1.6	1.5	1.6	0.25	0.9783
Intake silage						
BW (%)	2.64	2.55	2.13	2.29	0.11	0.3428
g/BW ^{0.75}	50.3	50.08	41.59	43.51	1.75	0.2189
Intake concentrate						
BW (%)	1.64	1.68	1.69	1.68	0.02	0.6742
g/BW ^{0.75}	31.63	33.12	33.16	32.2	0.38	0.4366
Total intake						
BW (%)	4.28	4.24	3.82	3.97	0.11	0.4045
g/BW ^{0.75}	81.93	83.2	74.76	75.71	1.59	0.1846

สัมประสิทธิ์การย่อยได้ของโภชนะ

ค่าการย่อยได้ของโภชนะในแพะแสดงในตารางที่ 8 จากการศึกษาพบว่าการเติมกากเม่าผง น้ำพืชหมัก (LAB) มีค่าการย่อยได้ของวัตถุแห้งและอินทรียวัตถุสูงกว่ากลุ่มอื่น (P<0.05) ยกเว้นการ เติมกากเม่าผง แพะกลุ่มที่ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยกากเม่าผงร่วมกับน้ำพืชหมักมีค่าการย่อยได้ของ โปรตีนหยาบต่ำกว่ากลุ่มที่ที่ใช้สารเสริมชนิดอื่น ส่วนค่าการย่อยได้ของ NDF และ ADF มีค่าสูงกว่าใน กลุ่มที่ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยน้ำพืชหมัก (P<0.05)

		_	-	_	-	_
	CO	DMP	FJLB	DMP+FJLB	SEM	P value
DM	74.46	b 77.4	^{ab} 84.05	^a 72.08	b 1.20	0.0157
OM	76.70	^b 78.92	ab 85.58	^a 73.55	b 1.12	0.0109
CP	77.81	^{ab} 81.16	^a 86.14	^a 71.21	b 1.35	0.0094
NDF	65.57	^b 69.8	^b 79.58	^a 66.35	^b 1.38	0.0088
ADF	62.85	^b 63.84	^b 75.63	^a 68.24	^{ab} 1.46	0.0272

Table 8. Apparent nutrient digestibility coefficient of goats fed with Stylo silages

กระบวนการหมัก ผลผลิตสุดท้ายของกระบวนการหมัก และเมทาบอไลท์ในเลือด

ค่า pH ของของเหลวในกระเพาะรูเมนในชั่วโมงที่ 0 และ 4 หลังการให้อาหาร แสดงในตาราง ที่ 9 ค่า pH ของของเหลวในกระเพาะรูเมนในแพะที่ได้รับอาหารหมักมีค่าไม่แตกต่างกัน และมีค่า pH เฉลี่ย 7.52 ที่ชั่วโมงที่ 0 และลดลง 7.05 ในชั่วโมงที่ 4 หลังการให้อาหาร ค่าความเข้มข้นของยูเรีย-ในโตรเจนในเลือด (BUN) มีค่าสูงขึ้นในชั่วโมงที่ 4 หลังการให้อาหาร เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนให้ อาหาร ค่า BUN ไม่มีความแตกต่างกันในแพะที่ได้รับอาหารหมักทุกชนิด โดยมีค่าความเข้มข้นอยู่ ในช่วง 23.70-32.74 มิลลิกรัม/เดซิลิตร

การทดลองนี้พบว่า ปริมาณกรดไขมันที่ระเหยได้ทั้งหมดในชั่วโมงที่ 0 มีค่าสูงในแพะที่ได้รับ ถั่วหมักเสริมด้วยกากเม่าผง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ส่วนค่าความเข้มข้นของกรดอะซิติก กรด โพรพิโอนิก และกรดบิวทีริก ไม่แตกต่างกันในอาหารทุกชนิด ส่วนในชั่วโมงที่ 4 หลังการให้อาหาร พบว่าค่าความเข้มข้นของกรดอะซิติกในกลุ่มที่ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยน้ำพืชหมักมีค่าต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ (P<0.05) และมีแนวโน้มจะมีความเข้มข้นของกรดโพรพิโอนิกสูงกว่าอื่นๆ ทั้งปริมาณกรดไขมันที่ ระเหยได้ทั้งหมดและสัดส่วนความเข้มข้นของกรดอะซิติก กรดโพรพิโอนิก และกรดบิวที่ริกพบว่ามีค่า อยู่ในช่วงปกติ (France and Siddons, 1983; Strokes et al., 1991; Hristov et al., 2001; Donmez et al., 2003).

^{a,b} Means within the same row with different alphabetical letters were significantly different (P<0.05). SEM = Standard error of mean

Table 9. Rumen fermentation in goats fed with Stylo silages

	CO	DMP	FJLB	DMP+FJLB	SEM	P value
рН						-
0h	7.61	7.43	7.42	7.64	0.04	0.2065
4h	7.18	6.98	6.85	7.22	0.06	0.1232
BUN (mg/dl	1)					
0h	24.01	24.48	23.7	23.92	0.67	0.9804
4h	31.76	32.43	30.49	32.74	0.54	0.4793
TVFA ² (mm	ol/mol) 0h					
	72.78 ^{ab}	82.02 ^a	58.84 ^b	60.42 ^b	3.33	0.0797
(mol/100 mo	ol)					
AA	78.31	76.47	77.25	78.54	1.26	0.9306
PA	12.37	123.7	12.66	13.28	0.68	0.8993
ВА	9.32	9.83	10.09	8.18	0.88	0.8728
TVFA (mmo	l/mol) 4h					
	90.51	103.66	113.86	89.31	5.74	0.4051
(mol/100 mo	ol)					
AA	79.95 ^a	80.16 ^a	74.83 ^b	80.35 ^a	0.81	0.0780
PA	12.28 ^{ab}	12.00 ^{ab}	15.23 ^a	11.23 ^b	0.54	0.0816
BA	7.77	7.84	9.94	8.42	0.56	0.4994

^{a,b} Means within the same row with different alphabetical letters were significantly different (P<0.05). SEM = Standard error of mean. TVFA = Total volatile fatty acids.

คุณภาพชากและคุณค่าทางโภชนะของเนื้อ

ลักษณะของเนื้อและองค์ประกอบทางโภชนะแสดงในตารางที่ 10 เปอร์เซ็นต์ซากของแพะที่ ได้รับอาหารหมักที่เสริมด้วยน้ำพืชหมักมีค่าสูงกว่าที่ได้รับอาหารหมักกลุ่มอื่นๆ ในขณะที่ปริมาณ ตับ หัวใจ ปอด ม้ามและไตไม่มีผลจากการใช้สารเสริมในอาหารหมัก ปริมาณความชื้น โปรตีน หยาบและไขมันในเนื้อแพะไม่มีความแตกต่างกัน แต่การเสริมกากเม่าร่วมกับน้ำพืชหมักในถั่วท่า พระสไตโลหมักทำให้ปริมาณเถ้าในเนื้อสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ซึ่งจากการศึกษาการใช้สารฟืนอลลิกใน อาหารสัตว์อื่นๆ พบว่าไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ซากเช่นกัน (Krehbiel et al., 2003; Ahmed et al., 2014; Kotsampasi et al., 2014)

คุณภาพเนื้อ

ค่า pH

ค่า pH เนื้อมีค่าลดลงหลังจากการฆ่า (ตารางที่ 11) โดยค่า pH ของเนื้อแพะที่ได้รับถั่วหมัก เสริมด้วยกากเม่าผงต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ ส่วนค่า pH เนื้อที่ 24 ชั่วโมงหลังการฆ่า พบว่าแพะกลุ่มที่ ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยน้ำพืชหมักมีค่าสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ค่า pH เนื้อที่ 24 ชั่วโมงหลังการฆ่าควรมีค่า ระหว่าง 5.4-5.7 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พบในเนื้อแพะของกลุ่มที่ได้รับการเสริมกากเม่าผง แต่ อย่างไรก็ตามค่า pH ของเนื้อที่ได้ไม่มีความแตกต่างจากการศึกษาอื่นๆ (Swan et al., 1998; Hussain et al., 2000; Simela et al., 2004)

Cooking loss

เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำจากการให้ความร้อน พบว่ามีค่าไม่แตกต่างกันระหว่างสารเสริมชนิด ต่างๆ อย่างไรก็ตามการใช้สารเสริมมีเปอร์เซ็นต์ของ drip loss และ cooking loss ลดลงตามเวลาที่ เก็บรักษา เนื้อแพะมีความฉ่ำของเนื้อน้อยกว่าแกะเนื่องจากมีค่าไขมันในเนื้อต่ำ (Lee et al., 2008) ซึ่ง ค่า cooking loss ของเนื้อแพะเป็นที่น่าสนใจ เนื่องจากปริมาณน้ำที่เหลือหลังจากการให้ความร้อน เป็นค่าที่แสดงถึงความฉ่ำของเนื้อ (Forrest et al., 1975) โดยปกติค่า cooking loss มีค่าเข้าใกล้ 35% (Babiker et al., 1990; Swan et al., 1998; Dhanda et al., 1999) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษานี้ ที่พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 31.95-35.30% ในเนื้อแพะที่ 24 ชั่วโมงหลังการฆ่า และมีค่าลดลงถึง 24.08-

28.98% ในวันที่ 5 ของการบ่มเนื้อ อย่างไรก็ตามพบว่าเปอร์เซ็นต์ drip loss และ cooking loss ไม่มี ผลมาจากการใช้สารเสริมในถั่วหมัก

Warner-Bratzler shear force

สำหรับเนื้อสัมผัสของเนื้อแพะ วัดค่า shear force ของเนื้อหลังจากการฆ่าที่ 24 ชั่วโมงพบว่า ไม่มีอิทธิพลจากการใช้สารเสริม แต่หลังจากการบ่มที่ 5 วัน พบว่าค่า shear force ของเนื้อลดลง แต่ ไม่มีความแตกต่างระหว่างสารเสริมแต่ละชนิด มีรายงานว่าค่า shear force ของเนื้อที่ 24 ชั่วโมงหลัง การฆ่า ไม่ได้รับอิทธิพลจากการใช้สารเสริมในอาหารหมัก และค่า shear force ของเนื้อจะดีขึ้นเมื่อบ่ม ที่ 4 °C เป็นเวลา 5 วัน โดย Kanan et al. (2002) รายงานว่าค่าความนุ่มของเนื้อแพะจะเกิดขึ้นภายใน 4 วันแรกของการบ่มในตู้เย็นและจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงของค่า shear force ของเนื้อเกิดขึ้น หลังจากนั้น หลังจากการบ่มเป็นเวลา 5 วัน จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าค่า shear force ของเนื้อแพะมี ค่าใกล้เคียงกับผลการทดลองของ Karami et al. (2011) ที่บ่มเนื้อเป็นเวลา 14 วัน

Lipid oxidation ในเนื้อ

การเสริมกากเม่าผงในถั่วท่าพระสไตโลมีค่า TBARS ในเนื้อต่ำกว่าการใช้สารเสริมชนิดอื่นๆ (P<0.05) ชี้ให้เห็นว่าการเติมกากเม่าผงสามารถชะลอการเกิดการหืนเนื่องจากปฏิกิริยาออกซิเดชัน (oxidative rancidity) ของเนื้อ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของงานวิจัยอื่นๆ ที่พบว่าการให้อาหารที่มี สารแอนตี้ออกชิเดชันที่ได้ธรรมชาติเช่น กรดฟินอลลิก สามารถยับยั้งการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของ ใขมันได้ (Kotsampai et al., 2014; Emami et al., 2015; Zhong et al., 2015) นอกจากนั้นยังพบว่า เนื้อแพะมีค่า TBARS เพิ่มขึ้นจาก 0.55-194 ที่ 24 ชั่วโมงหลังการฆ่าเป็น 1.00-3.23 ที่ 5 วันของการ บ่ม หลังการบ่มเนื้อที่ 5 วัน ค่า TBARS ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างการใช้สารเสริม ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้ สารเสริมในถั่วหมักพบว่ามีค่า TBARS สูงกว่ากลุ่มอื่น (P<0.05) อย่างไรก็ตาม ค่า TBARS มีค่า เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาในการบ่มทั้งกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริมและการใช้สารเสริม

สีของเนื้อแพะ

ค่าสีของเนื้อแพะที่ได้รับถั่วหมักเสริมด้วยกากเม่าผงมีค่าสว่างของเนื้อน้อยกว่ากลุ่มที่เสริมน้ำ พืชหมักอย่างเดียวหรือไม่ใช้สารเสริมเลย (ตารางที่ 12) และพบว่าค่าสีแดง (a*) และ Chroma index (C*) ของเนื้อไม่มีความแตกต่างระหว่างทรีทเมนต์ เนื้อแพะมีค่าสีแดงต่ำในวันที่ 5 ของการบ่มเมื่อ

เปรียบเทียบกับวันที่ 1 และ 3 ของการบ่ม ส่วนค่าสีเหลืองในเนื้อแพะกลุ่มที่ได้รับน้ำพืชหมัก (b*) ต่ำ กว่ากลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริมแต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มสารเสริมอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Roja และ Brewer (2008) ที่พบว่าค่าสีเหลืองของเนื้อวัวมีค่าลดลงเมื่อเติมสารแอนตี้ออกซิแดนท์จาก ธรรมชาติ ค่า Hue angle (H*) คำนวณจากค่า a* และ b* ซึ่งจะแสดงค่าการเกิด meat browning ได้ ชัดเจนกว่าการใช้ค่าจากสีเดียว จากการศึกษาพบว่า ค่า H* ในกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสริมมีค่าสูงกว่ากลุ่มที่ มีการใช้สารเสริม จากการรายงานของ Emami et al. (2015) พบว่าเนื้อแพะที่เลี้ยงด้วยกากเมล็ด ทับทิมที่มีสารฟินอลลิกมีค่า H* ต่ำกว่ากลุ่มควบคุม จากการศึกษานี้พบว่าค่า H* เพิ่มขึ้นและดัชนีค่า C* ลดลงตามเวลาการเก็บรักษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Karami et al. (2011a; 2011b) ค่า การลดลง a* และ C* และการเพิ่มของค่า H* ใช้เป็นค่าแสดงการเสื่อมของสีเนื้อที่สัมพันธ์กับความ เข้มข้นของ metmyoglobin ในเนื้อ (Luciano et al., 2011)

Table 10. The effect of Stylo silages treated with dried mao pomace and fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (FJLB) on carcass and chemical compositions of meat goats

	CO	DMP	FJLB	DMP+FJLB	SEM	P value
Slaughter weight (kg)	15.50	15.55	15.50	13.63	0.56	0.5619
Carcass weight (kg)	6.40 ^{ab}	6.44 ^{ab}	7.15 ^a	5.25 ^b	0.67	0.0606
Carcass dressing (%)	41.35 ^c	41.34 ^b	46.16 ^a	38.75 ^b	0.56	0.0040
Liver (kg/100 kgBW)	1.93	1.90	1.50	1.89	0.07	0.1879
Heart (kg/100 kgBW)	0.82	0.80	0.74	0.85	0.04	0.8329
Lung (kg/100 kgBW)	1.12	1.27	1.26	1.15	0.07	0.8344
Kidney (kg/100 kgBW)	0.45	0.45	0.45	0.45	0.03	0.9865
Chemical composition (%)						
Dry matter (%)	21.53	21.98	22.98	20.64	0.25	0.1925
CP (%DM)	14.35	14.89	14.5	14.82	0.11	0.3195
Ether Extract (%DM)	6.20	6.11	6.03	5.48	0.24	0.7187
Ash (%DM)	6.85 ^b	6.40 ^b	6.70 ^b	7.97 ^a	0.16	0.0220

 $^{^{}a,b}$ Within a row, different superscripts indicate the difference between dietary treatments (P<0.05).

CO = untreated silage, DMP = dried mao pomace, FJLB = fermented juice of lactic acid bacteria, DMP+FJLB = dried mao pomace plus fermented juice of lactic acid bacteria.

SEM = Standard error of the mean.

Table 11. Effect of Stylo silages treated with dried mao pomace and fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (FJLB) on the pH and color of goat meat at 24 h and 5 days of aging

	СО		DMP		FJLB		DMP+FJL	.В	SEM	P value
At 24h										
рН	5.80	b	5.76	b	5.81	b	6.00	а	0.03	0.0434
L*	44.95	ab	46.07	а	41.39	b	45.54	а	0.54	0.0379
a*	14.25		12.16		13.59		13.67		0.39	0.3217
b*	13.02		12.42		11.02		12.01		0.37	0.3172
Drip loss (%)	12.08		12.65		7.68		6.60		0.94	0.0949
Cook loss (%)	35.30	32.20			31.95		35.30		0.66	0.1732
Shear force (N)	89.9		94.83		74.70		69.73		4.43	0.2445
TBARS	1.04	b	0.55	b	1.76	а	1.78	а	0.08	0.0009
At 5 d aging										
Total weight loss										
(%)	35.07		39.02		22.09		27.79		3.55	0.3773
Drip loss (%)	3.80		4.75		6.40		5.65		0.78	0.6778
Cook loss (%)	28.98		24.08		24.50		26.33		1.38	0.5965
Shear force (N)	41.58		36.97		42.17		38.97		2.36	0.9344
TBARS	3.38	а	1.00	b	1.89	b	1.84	b	0.21	0.0224

a,b Within a row, the different superscripts indicate the difference between dietary treatments (P<0.05).

CO = untreated silage, DMP = dried mao pomace, FJLB = fermented juice of lactic acid bacteria, DMP+FJLB = dried mao pomace plus fermented juice of lactic acid bacteria.

SEM = Standard error of the mean.

TBARS = thiobarbituric acid reactive substance value (mg DMA/ kg meat).

Table 12. Effect of the silage additive and storage time on color stability of raw LL muscle at 1, 3 and 5 days of aging

	Diets	Diets							Storage time							P value	P value	
Item	СО		DMP		FJLB		DMP+FJ	LB	1		3		5		SEM	Diet	Time	Diet × Time
L*	42.59 at)	44.92	а	40.71	b	45.7	а	44.66		43.08		42.7		0.52	0.0078	0.2877	0.7850
a*	14.61		15.28		14.69		14.84		15.99	X	15.53	×	13.04	у	0.23	0.6866	<0.0001	0.6454
b*	11.08 ^a		10.27	ab	9.21	b	9.52	b	9.93	ху	10.89	×	9.24	у	0.21	0.0127	0.0086	0.6127
H*	37.24 a		33.97	b	32.48	b	32.23	b	32.46	У	34.27	ху	35.21	X	0.41	0.0004	0.0308	0.9243
C*	18.34		18.44		17.35		17.66		18.47	Х	19.37	х	16.00	У	0.28	0.4835	<0.0001	0.6013

a, b, c Within a row, the different superscripts indicate the difference between silage treatments (P<0.05).

The values are least- square means.

CO = untreated silage, DMP = dried mao pomace, FJLB = fermented juice of lactic acid bacteria, DMP+FJLB = dried mao pomace plus fermented juice of lactic acid bacteria.

 H^* = hue angle (calculated as $tan^{-1}(b^*/a^*)$, C^* = chroma calculated $(a^{*2}+b^{*2})^{1/2}$.

SEM = Pooled standard error of the mean.

x, y, z Within a row, the different superscripts indicate the difference between storage time (P<0.05).

5. เอกสารอ้างอิง

- Ahmed, S. T., Mun, H-S., Islam, Md. M., & Yang, C-J. (2014). Growth performance, carcass characteristics and meat quality of Hanwoo steers fed fermented liquid whey inoculated with lactic acid bacteria. African Journal of Microbiology Research, 8(15), 1601-1609.
- AOAC (1995). Official Methods of Analysis (12th ed.) Washington, DC: Association of Official Analysis Chemists.
- Babiker, S.A., El Khider, I.A., & Shafie, S.A. (1990). Chemical composition and quality attributes of goat meat and lamb. Meat Science, 28(4), 273-277.
- Balasundram, N., Sundram, K., & Samman, S. (2006). Phenolic compounds in plants and agri-industrial. Food Chemistry, 99(1), 191-203.
- Bhushan, S., Kalia, K., Sharma, M., Singh, B., & Ahuja, P. S. (2008). Processing of apple pomace for bioactive molecules. Critical Reviews in Biotechnology, 28(4), 285-296.
- Buege, J. A., & Aust, S.D. (1978). Assay of lipid oxidation in muscle samples. Methods in Enzymol. 54, 305.
- Bureenok, S., Tamaki, M., Kawamoto, Y., & Nakada, T. (2007). Additive effects of green tea on fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (FJLB) and the fermentative quality of Rhodesgrass silage. Asian-Australasian Journal Animal Science, 20(6), 920 924.
- Bureenok, S., Yuangklang, C., Vasupen, K., Schonewille, J.T., & Kawamoto, Y. (2012). The Effects of additives in Napier grass silages on chemical composition, feed intake, nutrient digestibility and rumen fermentation. Asian-Australasian Journal Animal Science, 25(9), 1248-1254.
- Dhanda, J.S., Taylor, D.G., Murray, P.J., & McCosker, J.E. (1999). The influence of goat genotype on the production of capretto and chevon carcasses. 2. Meat quality. Meat Science, 52(4), 363-367.
- Devatkal, S.K., & Naveena, B.M. (2010). Effect of salt, kinnow and pomegranate fruit by-product powders on color and oxidative stability of raw ground goat meat during refrigerated storage. Meat Science, 85(2), 306-311.

- Donmez, N., Karsli M.A., Cinar, A., Aksub, T., Baytok, E. (2003). The effects of different silage additives on rumen protozoan number and volatile fatty acid concentration in sheep fed corn silage. Small Ruminant Research, 48, 227-231.
- Dunne, P. G., Monahan, F. J., O'Mara, F. P., & Moloney, A. P. (2005). Colour stability, under simulated retail display conditions, of M. longissimus dorsi and M. semimembranosus from steers given long-term daily exercise and supplemented with vitamin E. Meat Science, 71(3), 480-489.
- Emami, A., Fathi Nasri, M.H., Ganjkhanlou, M., Zali A., & Rashidi, L. (2015). Effects of dietary pomegranate seed pulp on oxidative stability of kid meat. Meat Science, 104, 14-19.
- Estevez, M., Ventanas, S., & Cava, R. (2005). Protein oxidation in frankfurters with increasing levels of added rosemary essential oil: effect on color and texture deterioration. Journal of Food Science, 70(7), C427-C432.
- France, J., Siddons, R.C. (1983). Volatile fatty acid production. In: Forbes, J.M., France, J. (eds). Quantitative Aspects Ruminant Digestion and Metabolism. CAB International, Willingford. pp. 107-122.
- Fernandez, J., Perej-Alvarez, J. A., & Fernandez–Lopez, J. A. (1997). Thiobarbituricacid test for monitoring lipid oxidation in meat. Food Chemistry, 59(3), 345-353.
- Forrest, J.C., Aberle, E.D., Hendrick, H.B., Judge, M.D., Merkel, R.A. (1975). Meat as food. In: Principles of Meat Science. WH and Company, New York, pp. 3-7.
- Hiraoka, H., Yamamoto, Y., Urakawa, S., Yamada, H., Karita, S., & Goto, M. (2006) Effective fractions and micro biota of fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria FJLB of rice plant Oryza sativa L. Japanese Journal of Grassland Science, 51(4), 379-384.
- Honikel, K.O. (1998). Reference methods for the assessment of physical characteristics of meat. Meat Science, 49(4), 447-457.
- Hristov, A.N., Ivan, M., Rode, L.M., McAllister, T.A. (2001). Fermentation characteristics and ruminal ciliate protozoal populations in cattle fed medium- or high-concentrate barley-based diets. Journal of Animal Science, 79, 515-524.

- Husain, M.H., Murray, P.J. & Taylor, D.G. (2000). Meat quality of first and second cross capretto goat carcasses. Asian-Aust. Journal of Animal Science, 13 (suppl. B), 174–177.
- Kachouri, K., & Hamdi, M. (2006). Use Lactobacillus plantarum in olive oil process and improvement of phenolic compounds content. Journal of Food Engineering, 77(3), 746-752.
- Kannan, G., Chawan, C. B., Kouakou, B., & Gelaye, S. (2002). Influence of packaging method and storage time on shear value and mechanical strength of intramuscular connective tissue of chevon. Journal of Animal Science, 80(9), 2383-2389.
- Kannan, G., Kouakou, B., & Gelaye, S. (2001). Color changes reflecting myoglobin and lipid oxidation in chevon cuts during refrigerated display. Small Ruminant Research, 42, 67-75.
- Karami, M., Alimon, A.R., & Goh, Y.M. (2011). Effect of vitamin in E, Andrographis paniculata and turmeric as dietary antioxidant supplementation on lipid and color stability of goat meat. Small Ruminant Research, 97(1-3), 67-71.
- Karami, M., Alimon, A.R., Sazili, A.Q., Goh, Y.M., & Ivan, M. (2011). Effects of dietary antioxidants on the quality, fatty acid profile, and lipid oxidation of longissimus muscle in Kacang goat with aging time. Meat Science, 88(1), 102-108.
- Karami, M., Alimon, A.R., Sazili, A.Q., Goh, Y. M. (2010). Meat quality and lipid oxidation of infraspinatus muscle and blood plasma of goats under dietary supplementation of herbal antioxidants. Journal of Animal and Veterinary Advances, 9(24), 3039-3047.
- Ke, W.C., Yang, F.Y., Undersander, D.J. & Guoa, X.S. (2015). Fermentation characteristics, aerobic stability, proteolysis and lipid composition of alfalfa silage ensiled with apple or grape pomace. Animal Feed Science and Technology, 202, 12-19.
- Kotsampasi, B., Christodoulou, V., Zotos, A., Liakopoulou-Kyriakides, M., Goulas, P., Petrotos, K., Natas, P. & Bampidis, V.A. (2014). Effects of dietary pomegranate byproduct silage supplementation on performance, carcass characteristics and

- meat quality of growing lambs. Animal Feed Science and Technology, 197, 92-102.
- Krehbiel, C.R., Rust S.R., Zhang G., & Gilliland S.E. (2003). Bacterial direct-fed microbials in ruminant diets: Performance response and mode of action. Journal of Animal Science, 81, E120-E132.
- Lee, J.H., Kouakou, B., & Kannan, G. (2008). Chemical composition and quality characteristic of chevon from goats fed three different post-weaning diets. Small Ruminant Research, 75(2-3), 177-184.
- Liu, Q., Chen M., Zhang J., Shi S., & Cai Y. (2012). Characteristics of isolated lactic acid bacteria and their effectiveness to improve stylo (*Stylosanthes guianensis* Sw.) silage quality at various temperatures. Animal Science Journal, 83(2), 128-135.
- Liu, Q., Lanari, M., & Schaefer, D. (1995). A review of dietary vitamin E supplementation for improvement of beef quality. Journal of Animal Science, 73(10), 3131–3140.
- Liu, Q., Zhang J., Shi S., & Sun Q. (2011). The effects of wilting and storage temperature quality and aerobic stability of stylo silage. Animal Science Journal, 82(4), 549-553.
- Luciano, G., Moloney, A., Priolo, A., Rohrle, F., Vasta, V., Biondi, L., Lopez-Andres, P., Grasso, S., & Monahan, F. (2011). Vitamin E and polyunsaturated fatty acids in bovine muscle and the oxidative stability of beef from cattle receiving grass or concentrate-based rations. Journal of Animal Science, 89(11), 3759-3768.
- Luciano, G., Monahan, F., Vasta, V., Pennisi, P., Bella, M., & Priolo, A. (2009). Lipid and colour stability of meat from lambs fed fresh herbage or concentrate. Meat Science, 82(2), 193-199.
- Mancini, R.A. & Hunt, M.C. (2005). Current research in meat color. Meat Science, 71(1), 100-121.
- McCann, M. J., Gill, C. I. R., O' Brien, G., Rao, J. R., McRoberts, W. C., Hughes, P., McEntee, R., & Rowland, I. R. (2007). Anti-cancer properties of phenolics from apple waste on colon carcinogenesis in vitro. Food and Chemical Toxicology, 45(7), 1224-1230.

- McDonald, P., Henderson, A.R., & Heron, S.J.E. (1991). The biochemistry of silage, 2nd ed. Chalombe Publications, Marlow, England.
- Park, Y.W., Kouassi, M.A., & Chin, K.B. (1991). Moisture, total fat and cholesterol in goat organ and muscle meat. Journal of Food Science, 56 (5), 1191-1193.
- Puangpronpitag, D., Areejitranusorn, P., Boonsiri, P., Suttajit, M., & Yongvanit, P. (2008).

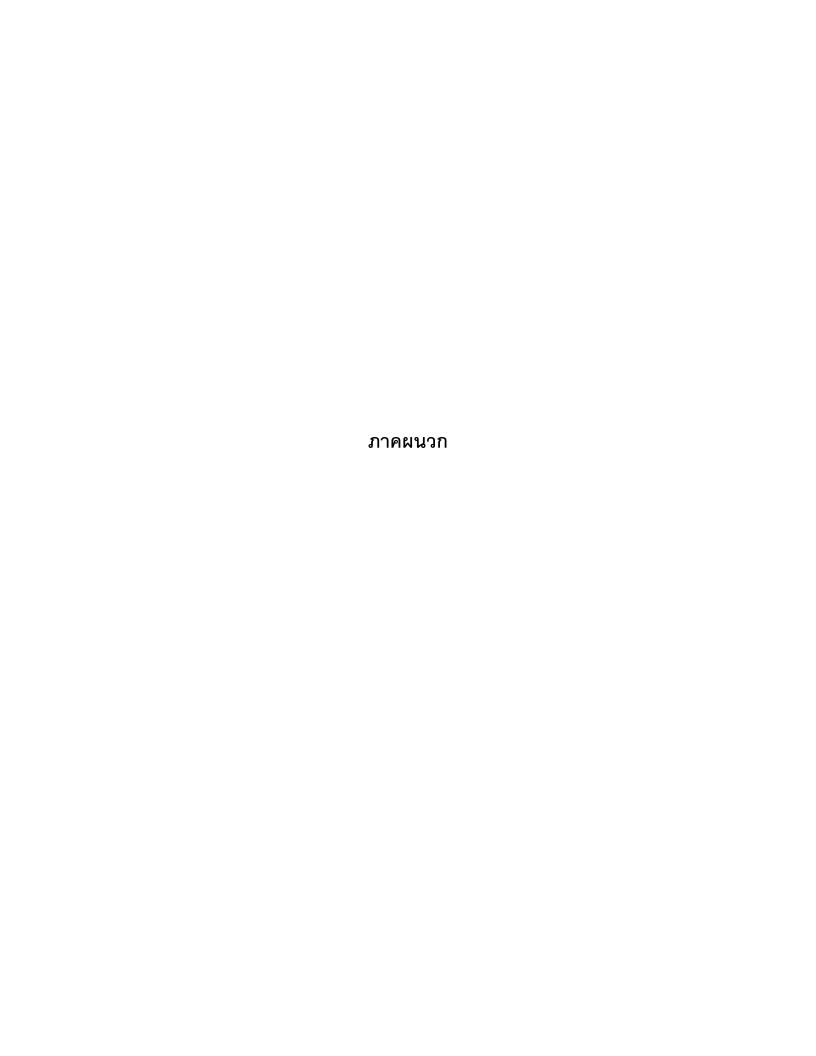
 Antioxidant activities of Polyphenolic compounds isolated from Antidesma
 thwaitesianum Mull. Arg. Seeds and Marcs. Journal of Food Science, 73(9),
 C648-C653.
- Rojas, M. C., & Brewer, S. (2008). Effect of natural antioxidants on oxidative stability of frozen, vacuum-packaged beef and pork. Journal of Food Quality, 31(2), 173-188.
- Saide, J.A.O., & Gilliland, S.E. (2005). Antioxidative Activity of Lactobacilli Measured by Oxygen Radical Absorbance Capacity. Journal of Dairy Science 88(4), 1352-1357.
- Samappito, S., & Butkhup, L. (2008). An Analysis on organic acids contents in ripe fruits of fifteen Mao Luang (*Antidesma bunius*) cultivars, harvested from dipterocarp forest of Phupan valley in Northeast Thailand. Pakistan Journal Biology Science, 11(7), 974-981.
- Sapp, P. H., Williams, S. E., & McCann, M. A. (1999). Sensory attributes and retail display characteristics of pasture and/or grain fed beef aged 7, 14 or 21 days. Journal of Food Quality, 22(3), 257–274.
- SAS (Statistical Analysis System), (1994). Users guide. Fourth edition. Version 6. SAS Institute Inc. Carry NC., USA.
- Simela, L., Webb, E.C., & Frylinck, L. (2004). Post-mortem metabolic status, pH and temperature of chevon from South African indigenous goats slaughtered under commercial conditions. South Africa Journal Animal Science, 34 (1), 204-207.
- Strokes, S.R., Hoover, W.H., Miller, T.K., Blauweikel, R. (1991). Ruminal digestion and microbial utilization of diets varying in type of carbohydrate and protein. Journal of Dairy Science, 74, 871-881.

- Swan, J.E., Esguerra, C.M., & Farouk, M.M. (1998). Some physical, chemical and sensory properties of chevon products from three New Zealand breeds. Small Ruminant Research, 28(3), 273-280.
- Umana, R., Staples, C.R., Bates, D.B., Wilcox, C.J., Mahanna, W.C. (1991). Effects of a microbial inoculant and (or) sugarcane molasses on the fermentation, aerobic stability, and digestibility of bermudagrass ensiled at two moisture contents.

 Journal of Animal Science, 69, 4588-4601.
- Van Soest, P.J., Robertson, J.B., & Lewis, B.A. (1991). Methods for dietary fibre, neutral detergent fibre, and nonstarch polysaccharides in relation to animal nutrition.

 Journal of Dairy Science, 74 (10), 3583-3597.
- Virtanen, T., Pihlanto, A., Akkanen, S., & Korhonen, H. (2007). Development of antioxidant activity in milk whey during fermentation with lactic acid bacteria. Journal of Applied Microbiology, 102(1), 106-115.
- Wang, Y.C., Yu, R.C., & Chou, C.C. (2006). Antioxidative activities of soymilk fermented with lactic acid bacteria and bifidobacteria. Food Microbiology, 23(2), 128-135.
- Waterhouse, A.L. (2005). Polyphenolics. In: Handbook of Food Analytical Chemistry, Wrolstad R.E., Acree T.E., Decker E.A., Penner M.H., Reid D.S., Schwartz S.J., Shoemaker C.F., Smith D., Sporns P.(eds). London, UK, John Wiley and Sons. p. 461-470.
- Webb, E. C., Casey, N. H., & Simela, L. (2005). Goat meat quality. Small Ruminant Research, 60(1-2), 153-166.
- Wu, S.C., Wang, F.U., & Pan, C.L. (2010). The comparison of antioxidative properties of seaweed oligosaccharides fermented by two lactic acid bacteria. Journal of Marine Science and Technology, 18 (4), 537-545.
- Yahaya, M. S., Goto, M., Yimiti, W., Gamo, Y., Kim, W., Karita, S., Smerjai, B., Kawamoto, Y., & Ogawa, S. (2004). Epiphytic microbiota on tropical Tinaroo legume (*Neonotonia wightii*) as revealed by denaturing gradient gel electrophoresis (DGGE) and scanning electron microscopy (SEM) and their effects on silage

- fermentation and ruminal degradability. Journal of Animal and Veterinary Advances, 3(6), 339-347.
- Zhong, R.Z., Li, H.Y., Fang, Y., Sun, H.X., & Zhou, D.W. (2015). Effects of dietary supplementation with green tea polyphenols on digestion and meat quality in lambs infected with *Haemonchus contortus*. Meat Science, 105, 1-7.

Output จากโครงการวิจัยที่ได้รับทุน

1. งานตีพิมพ์

Smerjai Bureenok, Benya Saenmahayak, Kraisit Vasupen, Chalermpol Yuangklang. Effect of Stylo silage treated with dried mao pomace (DMP) and lactic acid bacteria (LAB) on carcass characteristics and meat quality in goats with aging time. (Submitted to Meat Science).

2. การนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการ

Bureenok, S., Yuangklang C., Vasupen K., Saenmahayak B. Feed intake and nutrient digestibility in goats of silages prepared from Stylo legume (Stylosanthes guianensis CIAT184) treated with dried mao pomaces (DMP) and lactic acid bacteria. (Accepted to present The 5th International Conference on Sustainable Animal Agriculture for Developing Countries (SAADC2015), will be held on October 27-30, 2015, Pattaya, Thailand).

Elsevier Editorial System(tm) for Meat Science Manuscript Draft

Manuscript Number:

Title: Effect of Stylo silage treated with dried mao pomace (DMP) and lactic acid bacteria (LAB) on carcass characteristics and meat quality in goats with aging time

Article Type: Research Paper

Keywords: Dried mao pomace; goat; lactic acid bacteria; lipid oxidation; color stability

Corresponding Author: Dr. Smerjai Bureenok,

Corresponding Author's Institution: Rajamangala University of Technology Isan

First Author: Smerjai Bureenok

Order of Authors: Smerjai Bureenok; Benya Saenmahayak; Kraisit Vasupen; Chalermpol Yuangklang

Abstract: Sixteen male goats were divided into four groups and individually penned for 80 days. Over this period, each group was fed untreated silage (CO), dried mao pomace-treated silage (DMP), lactic acid bacteria-treated silage (LAB) or DMP plus LAB silage (DMP+LAB). After being fed for 80 days, the goats were slaughtered and the Longissimus lumborum (LL) muscle was sampled. The goats fed with LAB-treated silage had higher (P < 0.05) carcass dressing (%) than the other diets. After slaughter, the TBARS values were lower (P < 0.05) in meat from all of the goats fed treated silage compared to those fed untreated silage at 5 days of aging, Higher H* values were observed in meat from untreated silage-fed animals compared to meat from the animals receiving other treatments. We conclude that under conditions that promote oxidative stress in meat, DMP and LAB-treated silage can improve the oxidative stability of meat compared to untreated silage.

Suggested Reviewers: Kanokorn Intarapichet Ph.D Associate Professor ikanok-orn@sut.ac.th

Christy L. Bratcher clb0012@auburn.edu

The 5th International Conference on Sustainable Animal Agriculture for Developing Countries October 27-30, 2015 Pattaya, Thailand www.saadc2015.com

LETTER OF ACCEPTANCE

June 16, 2015

Dear Dr. Bureenok, S.,

We take the pleasure to inform you that your abstract "Feed intake and nutrient digestibility in goats of silages prepared from Stylo legume (Stylosanthes guianensis CIAT184) treated with dried mao pomaces (DMP) and lactic acid bacteria (Bureenok, S., Yuangklang C., Vasupen K., Saenmahayak B.) has been accepted as the oral presentation by the review committee of the SAADC2015 and will be published in the SAADC2015 proceedings.

The 5th International Conference on Sustainable Animal Agriculture for Developing Countries (SAADC2015), will be held on October 27-30, 2015, Pattaya, Thailand.

We are looking forward to your participation in the SAADC2015, in Pattaya, Thailand.

Sincerely Yours,

Assist. Prof. Dr. Chalermpon Yuangklang. SAADC2015 Conference Chairperson

Department of Agricultural Technology and Environment Faculty of Sciences and Liberal Arts Rajamangala University of Technology Isan 744 Suranarai Road, Muang, Nakhon Ratchasima, 30000 Thailand Tel: 66-44-233-000 ext 4811

Fax: 66-44-233-072

E-mail: saadc2015@sci.rmuti.ac.th

Website: www.saadc2015.com

Elsevier Editorial System(tm) for Meat Science Manuscript Draft

Manuscript Number:

Title: Effect of Stylo silage treated with dried mao pomace (DMP) and lactic acid bacteria (LAB) on carcass characteristics and meat quality in goats with aging time

Article Type: Research Paper

Keywords: Dried mao pomace; goat; lactic acid bacteria; lipid oxidation; color stability

Corresponding Author: Dr. Smerjai Bureenok,

Corresponding Author's Institution: Rajamangala University of Technology Isan

First Author: Smerjai Bureenok

Order of Authors: Smerjai Bureenok; Benya Saenmahayak; Kraisit Vasupen; Chalermpol Yuangklang

Abstract: Sixteen male goats were divided into four groups and individually penned for 80 days. Over this period, each group was fed untreated silage (CO), dried mao pomace-treated silage (DMP), lactic acid bacteria-treated silage (LAB) or DMP plus LAB silage (DMP+LAB). After being fed for 80 days, the goats were slaughtered and the Longissimus lumborum (LL) muscle was sampled. The goats fed with LAB-treated silage had higher (P < 0.05) carcass dressing (%) than the other diets. After slaughter, the TBARS values were lower (P < 0.05) in meat from all of the goats fed treated silage compared to those fed untreated silage at 5 days of aging. Higher H* values were observed in meat from untreated silage-fed animals compared to meat from the animals receiving other treatments. We conclude that under conditions that promote oxidative stress in meat, DMP and LAB-treated silage can improve the oxidative stability of meat compared to untreated silage.

Suggested Reviewers: Kanokorn Intarapichet Ph.D Associate Professor ikanok-orn@sut.ac.th

Christy L. Bratcher clb0012@auburn.edu

Cover Letter

Smerjai Bureenok

Department of Agricultural Technology and Environment

Faculty of Sciences and Liberal Arts

Rajamangala University of Technology Isan

Nakhon Ratchasima, Thailand

Dear Editor of Meat Science,

We wish to submit a new manuscript entitled "Effect of Stylo silage treated with dried mao pomace (DMP) and lactic acid bacteria (LAB) on carcass characteristics and meat quality in goats with aging time" for consideration by the Meat Science. We confirm that this work is original and has not been published elsewhere nor is it currently under consideration for publication elsewhere.

In this paper, we report on the effect of Stylo silage treated with DMP and LAB which improved the lipid oxidation of goat meat with no adverse effects on carcass characteristics and it can improve lipid stability by reducing lipid oxidation. This is significant because the natural sources of antioxidant is preferred by the consumer. The paper should be of interest to readers in the areas of animal production and meat science.

Please address all correspondence concerning this manuscript to me at <u>asmerjai@hotmail.com</u>.

Thank you for your consideration of this manuscript.

Sincerely,

Smerjai Bureenok

1	Effect of Stylo silage treated with dried mao pomace (DMP) and lactic acid bacteria
2	(LAB) on carcass characteristics and meat quality in goats with aging time
3	
4	
5	
6	
7	S. Bureenok ^{a,*} , B. Saenmahayak ^a , K. Vasupen ^a and C. Yuangklang ^a
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	^a Department of Agricultural Technology and Environment, Faculty of Sciences and
19	Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Isan, Nakhon Ratchasima, Thailand
20	* Corresponding Author: S. Bureenok. Tel: +66-44-233-000 ext. 4811,
21	E-mail: asmerjai@hotmail.com
22	Abstract
23	Sixteen male goats were divided into four groups and individually penned for 80
24	days. Over this period, each group was fed untreated silage (CO), dried mao pomace-

treated silage (DMP), lactic acid bacteria-treated silage (LAB) or DMP plus LAB silage (DMP+LAB). After being fed for 80 days, the goats were slaughtered and the *Longissimus lumborum* (LL) muscle was sampled. The goats fed with LAB-treated silage had higher (P < 0.05) carcass dressing (%) than the other diets. After slaughter, the TBARS values were lower (P < 0.05) in meat from all of the goats fed treated silage compared to those fed untreated silage at 5 days of aging. Higher H* values were observed in meat from untreated silage-fed animals compared to meat from the animals receiving other treatments. We conclude that under conditions that promote oxidative stress in meat, DMP and LAB-treated silage can improve the oxidative stability of meat compared to untreated silage.

Keywords: Dried mao pomace; goat; lactic acid bacteria; lipid oxidation; color stability

1. Introduction

The demand for goat meat has been increasing in recent years, which may be caused by the leaner and lower fat content of goat compared to other types of red meat (Park, Kouassi, & Chin 1991; Webb, Casey, & Simela, 2005). Meat quality is important in animal production to meet consumer demands, which include such characteristics as meat color, flavor and nutritional value (Liu, Lanari, & Schaefer, 1995). The lipid oxidation of meat during post-mortem aging has been reported to result in the deterioration of meat color, odor, texture and nutritive value (Fernandez, Perej-Alverez, & Fernandez-lopez, 1997; Luciano et al., 2009). The reduction of lipid oxidation during

meat storage can be improved by dietary supplementation of antioxidants. Recently, there has been an increased interest in applying natural antioxidants in livestock, and it has been demonstrated that meat shelf-life and quality can be improved by natural antioxidants added to animal diets (Devatkal & Naveena, 2010; Karami, Alimon, & Goh, 2011; Karami, Alimon, Sazili, Goh, & Ivan, 2011). By-products from the processing of plant food are one of the richest sources of natural antioxidants for which antioxidant activity has been reported (McCann et al., 2007; Bhushan, Kalia, Sharma, Singh, & Ahuja, 2008). Antidesma is a diverse genus of tropical plant that occurs in Southeast Asia, Australia, tropical Asia, and islands in the Pacific Oceans. The fruits are acidic, like cranberries, and less acidic and slightly sweet when fully ripe. Mao luang (Antidesma thwaitesianum Muell Arg.) is the most suitable variety for beverages in Thailand. Mao juice and mao wine have become increasingly popular, and waste products, such as mao pomaces from the process, are plentiful. Moreover, several researchers have revealed that mao pomace contains organic acid, amino acid and sugar (Samappito & Butkhup, 2008). Puangpronpitag, Areejitranusorn, Boonsiri, Suttajit, & Yongvanit (2008) also found that mao marcs contained an abundant source of polyphenols and suggested that these polyphenolic compounds exhibited similar antioxidant potential to grape seed extract. Phenolic compounds have been successfully used to reduce lipid oxidation in meat products (Estevez, Ventanas, & Cava, 2005; Balasundram, Sundram, & Samman, 2006; Karami, Alimon, Sazili, & Goh, 2010).

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

The production of silage is a practical way to preserve forage under anaerobic conditions to support livestock throughout the year. Silage should contain a low enough pH value (<4.2) and high enough lactic acid content to maintain the good quality during the ensiling period (McDonald, Henderson, & Heron, 1991). It is known that Stylo legumes (Stylosanthes guianensis) have relatively low concentrations of water-soluble carbohydrates and a high buffering capacity at harvesting, which complicates the process of fermentation and results in a high pH and low lactic acid content (Liu, Zhang, Shi, & Sun, 2011; Liu, Chen, Zhang, Shi, & Cai, 2012). The application of an acid additive results in an immediate drop in pH, which inhibits the growth of undesirable bacteria in the ensiling process (McDonald, Henderson, & Heron, 1991). However, using a strong acid is unsafe during handling and corrosive to equipment. The fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (LAB) has been recommended as a silage additive for tropical grass silage (Bureenok, Tamaki, Kawamoto, & Nakada, 2007; Bureenok, Yuangklang, Vasupen, Schonewille, & Kawamoto, 2012). Lactic acid bacteria (LAB), such as Lactobacillus and Streptococcus, have been reported to exhibit antioxidative activity (Said & Gilliland, 2005, Wu, Wang, & Pan, 2010). Wang, Yu, and Chou (2006) also reported that the antioxidative activity of soymilk fermented with LAB was higher than that found in the unfermented soymilk and the antioxidative activity increased as the fermentation period was prolonged. However, this additive can be ineffective because of the low substrate level of the legume. As mentioned above, dried mao pomace (DMP) is acidic and contains some organic acid and sugar that may have the potential as a silage additive to inhibit the growth of undesirable bacteria and stimulate LAB growth during

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

the ensiling process. Based on the fact that both DMP and LAB have antioxidative capacities, the aim of this study was to investigate the effect of applying DMP alone and combined with LAB on the meat quality of goats fed with Stylo legume silages.

2. Materials and methods

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

2.1 Animals and management

Sixteen male goats crossbred Boer x Saanen goats (mean initial body weight ±SD $(14.56 \pm 1.88 \text{ kg}))$ were used in a completely randomized design. Stylo legumes (Stylosanthes guianensis CIAT184) were chopped into 2- to 3-cm lengths and mixed with the silage additives. Dried mao pomace was obtained after juice extraction from a fruit juice factory (88.32% DM, 6.98% CP, 49.45% NDF, 32.57% ADF and 7.19% ash on a dry matter basis; total phenolic content (110 mg gallic acid/g DM; pH 3.7)). The fermented juice of lactic acid bacteria (LAB) were prepared from fresh Stylo legumes using the method of Bureenok, Yuangklang, Vasupen, Schonewille, and Kawamoto (2012). The fermented juice of LAB was applied at log 5.58 cfu/g of fresh matter. Silages were untreated (CO) or treated with 10% DMP (DMP), 1% LAB (LAB), or 10% DMP plus 1% LAB (DMP+LAB). All silage treatments were supplied to the animals ad libitum. The animals were fed a concentrated base diet intake at 1.5% of body weight, and clean drinking water was provided. The chemical composition of the experimental diet is shown in Table 1. The feed was offered twice daily at 08:00 and 15:00 h, and the refused portions were weighed daily before the morning feeding. All procedures were approved by the Ethical Principles for the Use of Animals for Scientific Purposes of the National Research Council of Thailand.

2.2 Slaughter procedure and post mortem aging

At the end of the 80-day fattening period, the goats were slaughtered after electrical stunning at the experimental slaughter unit. After slaughtering, non-carcass components (head, skin, feet, trachea and lungs, liver, heart, spleen, pancreas, kidney, gastro-intestinal tract, diaphragm and testicles) were removed, and then the hot carcasses were weighed. The dressing percentage was calculated using the slaughter weight. The carcasses were then split along the vertebral column into left and right halves. The left sides of the carcasses were stored at 4 °C in the chamber room for post mortem aging.

2.3 Chemical analysis

Feed samples were sampled, and the samples were analyzed for dry matter (DM) and ash according to the standard methods of AOAC (1995). The neutral detergent fiber (NDF) and acid detergent fiber (ADF) contents were determined by the method of Van Soest, Robertson, and Lewis (1991) and were expressed inclusive of residual ash. Nitrogen (N) was analyzed using the Kjeldahl method, and crude protein (CP) was calculated as N × 6.25. The silage pH was determined with a pH meter (Lab 860, Schott). Lactic acid and VFA (i.e., acetic, propionic and butyric acids) content was measured by HPLC (Aminex® HPX-87H, 300 mm × 7.8 mm i.d; column temperature, 40°C flow rate, 0.60 ml/min, Shimadzu Co., Ltd., Kyoto, Japan). The total phenolic content was determined according to the method described by Waterhouse (2005). The results are expressed in gallic acid equivalents (mg gallic acid/ g DM).

2.4. Meat quality analysis

A meat sample from the *Longissimus lumborum* (LL) muscle was ground to a homogeneous consistency using a bowl chopper. The freeze-dried sample was then blended with a 2-mm screen to produce a fine powder. One subsample was analyzed for DM, CP, EE and ash concentrations as described by AOAC (1995).

After slaughter, a sample cutting for meat quality was made from the LL muscle and stored at 4 °C for 24 h. The instrumental meat quality characteristics investigated in the current study were the carcass pH, meat color (L*, a*, and b*), drip loss (%), cooking loss (%), shear force (kg), and thiobarbituric acid reactive substances (TBARS). The carcass pH was measured at 24 h post-slaughter using a digital pH meter. The meat color was measured on the cut surface of 2.5-cm-thick samples from a fat-free area. The color stability of the raw meat was measured 24 h after storage at 4 °C. The color was evaluated using a MiniScan EZ (Hunter Associates Laboratory, Inc. Reston, VA) and reported using the complete International Commission on Illumination (CIE) system color profile of L* (lightness), a* (redness) and b* (yellowness).

Drip loss was determined using the method described by Honikel (1998). Briefly, the meat samples were weighed and then suspended in a plastic bag without any contact with the bag. After a 24-h storage period at 4 °C, the samples were gently dried with paper towels and reweighed. The drip loss (%) was estimated by the ratio of the weight loss (initial weight - final weight) to the initial sample weight. For cooking loss, the meat samples were put in a tightly sealed plastic bag and cooked in the water bath at 80 °C for 10 min. Then, the samples were cooled and removed from the bag, blotted with filter paper, and weighed to determine the loss as a percentage of the initial weight. After that,

the cooked meat samples were cut parallel to the muscle fiber direction with a cross section of 1.0×1.0 cm for the shear force analysis using a texture analyzer (Lloyd Instrument Ltd. Segensworth Fareham, England) equipped with a Warner Bratzler (WB) shear force apparatus. The Warner Bratzler shear force values were reported as the mean of all of the core values of the samples.

2.5 Meat lipid oxidation

The TBARS assay was performed as described by Buege and Aust (1978). In brief, the samples (10 g) were homogenized with 30 ml of distilled water for 2 min. The homogenate (2 ml) was then mixed with 4 ml of thiobarbituric acid/trichloroacetic reagent and 100 µl of 10% butylated hydroxyanisole in a glass test tube. The mixture was incubated for 15 min in a 100 °C water bath, allowed to cool in the cold water and centrifuged at 4000 rpm for 10 min. The absorbance of the supernatant was then read against a blank containing the same reagents at 531 nm using a spectrophotometer. The TBARS values were calculated from a standard curve of malondialdehyde (MDA) and expressed as mg MDA/kg sample.

2.6 Post mortem aging

The carcass weights and meat color were measured on day 1, 3, and 5 of aging. Drip loss (%), cooking loss (%), shear force (N), and thiobarbituric acid reactive substances (TBARS) were determined on day 5 of aging the sample using the method described above. The hue angle (H*) and chroma (C*) were calculated as $\tan^{-1}(b*/a*)$ and $(a*^2+b*^2)^{1/2}$, respectively (Hunter & Harold, 1987).

2.7 Statistical analysis

The data of the carcass characteristics, meat quality and color stability of the meat were analyzed using the GLM procedures of SAS (Statistical Analysis System, SAS Institute Inc., Cary, N.C). Significantly different means were elucidated using Duncan's new multiple range test. To assess the effects of diets and post mortem aging periods and their interactions, the data were analyzed using two-way analysis of variance (ANOVA) followed by Duncan's new multiple range test. A difference was considered significant at P<0.05.

3. Results and discussion

3.1. Carcass yield and chemical composition

The carcass characteristics and meat chemical compositions are presented in Table 2. The treated silage had a low pH value, especially when DMP was added to the silage; the pH values were close to 4.00. Ke, Yang, Undersander, and Guoa (2015) reported that the addition of 100 g/kg (wet basis) of dried apple pomace and grape pomace as an acid additive resulted in a decreased pH value and an increased lactic acid concentration of wilted alfalfa silage. The carcass dressing percentage was higher in goats fed with LAB-treated silages compared with the other diets (P<0.05). In contrast, the liver, heart, lung, spleen and kidney were not affected (P<0.05) by the feeding treatment diets. The moisture, protein and ether extract content in meat samples did not differ among treatments; however, a higher ash content (P<0.05) was observed when feeding the animals silage treated with DMP plus LAB. Many previous research studies

reported that the supplementation of phenolic content (Krehbiel, Rust, Zhang, & Gilliland, 2003; Ahmed, Mun, Islam, & Yang, 2014; Kotsampasi et al., 2014) and LAB (Krehbiel, Rust, Zhang, & Gilliland, 2003; Ahmed, Mun, Islam, & Yang, 2014) did not affect the dressing percentage, which is consistent with our findings.

3.2. Meat quality characteristics

205 3.2.1 pH

The pH values for LL muscle decreased after slaughter (Table 3). After slaughter, the pH value of the DMP-treated silage was lower than those of the other treatments. The pH value at 24 h post mortem was higher in goats fed with LAB-treated silage compared with those in goats fed the other diets (P<0.05). The ultimate pH is determined 24 h post-slaughter, and good quality meat has a pH of 5.4-5.7. In this study, the ultimate pH of goat meat fed with DMP silages was in the same range. However, the ultimate pH in this study was not different from the other research (Swan, Esguerra, & Farouk, 1998; Husain, Murray, & Taylor, 2000; Simela, Webb, & Frylinck, 2004).

3.2.2 Drip and cooking loss of the LL muscle

The drip and cook loss percentage did not significantly differ between treated silage at 24 h. However, the treatment showed a decrease in the drip and cook loss with the storage period. Goat meat is less juicy than lamb, which is due to the lower fat content in goat meat (Lee, Kouakou, & Kannan, 2008). The cooking losses from goat meat are of interest because, while the water that remains in the cooked product is the

major contributor to the sensation of juiciness (Forrest, Aberle, Hendrick, Judge, Merkel, 222 1975), cooking losses are often close to or over 35% (Babiker, Khider, & Shafie, 1990; 223 Swan, Esguerra, & Farouk, 1998; Dhanda, Taylor, Murray, & McCosker, 1999). In 224 agreement with this report, the cooking loss levels in goat meat at 24 h in the current

study ranged from 31.95 to 35.30 and decreased to 24.08-28.98 by day 5 of aging.

However, the drip and cooking loss were not affected by the treatment.

3.2.3 Warner-Bratzler shear force value

221

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

The shear force values of meat after 24 h post mortem and 5 days of aging were not influenced by dietary treatment. This is in agreement with previous research, which reported that shear force values of meat after 24 h post mortem was not influenced by dietary antioxidant treatment (Karami, Alimon, Sazili, Goh, & Ivan, 2011; Karami, Alimon, & Goh, 2011). After 5 days of aging, the shear force values were decreased from 69.73-94.83 to 36.97-42.17 N, but the value was not significantly different between treatments. Bickerstaffe, Bekhit, Robertson, Roberts, and Geesink (2001) noted that the shear force values of cooked meat samples accurately reflect the consumer perception of tenderness, and meat samples classified as "very tender" by consumers had a mean shear force value of 5.1 kg. Kannan, Chawan, Kouakou, and Gelaye (2002) reported that a significant improvement in chevon tenderness occurred within the first 4 days of refrigerated storage and was not improved thereafter. After 5 days of aging, the Warner Bratzler shear force results in the current study were similar with the results reported by Karami, Alimon, Sazili, Goh, and Ivan (2011) for goat meat after 14 days of aging.

3.2.4 Lipid oxidation in the meat

The lipid oxidative stability values can be found in Table 3. DMP-treated silage had a significantly (P < 0.05) lower TBARS score (mg malonaldehyde/kg meat product) than other silage, which would imply that the addition of DMP could slow the onset of oxidative rancidity. After 5 days of aging, the TBARS values did not significantly differ among the various silage treatments. The untreated silage had significantly (P < 0.05) higher TBARS values than the treated silage groups.

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

There was a tendency for the aging treatment to affect the TBARS value, with the 5 days of aging treatment resulting in more oxidation than the 24 h treatment. These values agree with the results of other studies that oxidation increases with aging time in chevon cuts (Kannan, Kouakou, & Gelaye, 2001; Emami, Fathi Nasri, Ganjkhanlou, Zali, & Rashidi, 2015). In this study, the TBARS assays showed that the addition of DMP slows the lipid oxidation process. This is in agreement with the results of several other researchers who also found that lipid oxidation was inhibited by feeding the natural antioxidant diet (which contained phenolic acid) to the animals (Kotsampasi et al., 2014; Emami, Fathi Nasri, Ganjkhanlou, Zali, & Rashidi, 2015; Zhong, Li, Fang, Sun, & Zhou, 2015). At 24 h, all of the LAB-treated silage resulted in significantly higher TBARS values of goat meat compared with the untreated and DMP-treated silages. However, after 5 days of aging, the TBARS value of the goat meat from goats fed with this silage did not differ from the DMP-treated silage. Many researchers have reported that the fermented juice of the LAB additive contained a mixed culture of LAB species (Yahaya et al., 2004; Hiraoka et al., 2006). Virtanen, Pihlanto, Akkanen, and Korhonen (2007) reported that milk fermented with mixed cultures of LAB resulted in higher radical scavenging activity than milk fermented with single bacterial strains. Ahmed, Mun, Islam, and Yang (2014), who studied the carcass characteristics and meat quality of beef steers fed fermented liquid whey inoculated with mixed lactic acid bacteria, reported that inoculated silage can improve the lipid oxidation of meat. Kachouri and Hamdi (2006) reported that the phenolic concentration of the olive oil process were higher with inoculated *Lactobacillus plantarum* and decreased with storage time.

3.2.5 Color stability

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

The color of the LL muscle was lighter (P<0.05) for goats fed DMP-treated silage and its combinations than for goats fed the LAB-treated silage (Table 4). The red color (a*) values and Chroma index (C*) were not significantly different among treatments. The yellow color (b*) was lower (P<0.05) for LAB-treated silage than the control but was not different among treatments. This is in agreement with the results of Rojas and Brewer (2008), who reported that the b* value of beef patties decreased when containing natural antioxidants. The red and yellow color were decreased (P<0.05) at 5 days compared to 1 and 3 days of the post mortem aging period. This result was not observed for the lightness of the meat. Generally, the lightness is not considered an appropriate index of meat discoloration (Dunne, Monahan, O'Mara, & Moloney, 2005; Sapp, Williams, & McCann, 1999). The loss of redness (a*) and changes in yellowness (b*) over a period of storage have been used to describe meat browning (Mancini & Hunt, 2005; Morrissey, Buckley, Sheehy & Monahan, 1994). However, the hue angle (H*) value, which is calculated from the a* and b* values, is used to indicate the more realistic perspective of meat browning than a single color (Luciano et al., 2009). The H* value was higher (P<0.05) for the control than the other treatment. Emami, Fathi Nasri, Ganjkhanlou, Zali, and Rashidi (2015) also reported that meat from goat kids fed phenolrich pomegranate seed pulp showed a lower H* value compared to the meat from goats fed a control diet. The decrease in the a* and C* values and the increase in the H* value are used to demonstrate the meat discoloration due to their positive relation with metmyoglobin concentration in the meat (Luciano et al., 2011). This study found that the H* values were increased and the C* values were decreased significantly when the storage time was increased. This is in agreement with many previous studies that reported that the H* values were increased and the C* index decreased with the storage time of goat meat (Karami, Alimon, Sazili, Goh, & Ivan, 2011; Karami, Alimon, & Goh, 2011).

4. Conclusion

Stylo silage treated with LAB improved the carcass dressing of growing goats. In addition, Stylo silage treated with DMP improved the lipid oxidation of goat meat with no adverse effects on carcass characteristics and it can improve lipid stability by reducing lipid oxidation. The color stability was higher in meat from goats fed with the treated vs. untreated silage. In this regard, DMP can provide an inexpensive alternative feed ingredient for feeding goats while reducing the environmental impact of waste disposal in the mao juice industry.

Acknowledgments

308	This project was supported and funded by the Commission on Higher Education,
309	Thailand Research Fund (TRF) and Rajamangala University of Technology Isan.
310	
311	
312	
313	References
314	Ahmed, S. T., Mun, H-S., Islam, Md. M., & Yang, C-J. (2014). Growth performance
315	carcass characteristics and meat quality of Hanwoo steers fed fermented liquid
316	whey inoculated with lactic acid bacteria. African Journal of Microbiology
317	Research, 8(15), 1601-1609.
318	AOAC (1995). Official Methods of Analysis (12th ed.) Washington, DC: Association of
319	Official Analysis Chemists.
320	Babiker, S.A., El Khider, I.A., & Shafie, S.A. (1990). Chemical composition and quality
321	attributes of goat meat and lamb. Meat Science, 28(4), 273-277.
322	Balasundram, N., Sundram, K., & Samman, S. (2006). Phenolic compounds in plants and
323	agri-industrial. Food Chemistry, 99(1), 191-203.
324	Bhushan, S., Kalia, K., Sharma, M., Singh, B., & Ahuja, P. S. (2008). Processing of apple
325	pomace for bioactive molecules. Critical Reviews in Biotechnology, 28(4), 285-
326	296.
327	Bickerstaffe, R., Bekhit A.E.D., Robertson L.J., Roberts N., & Geesink G.H. (2001).
328	Impact of introducing specifications on the tenderness of retail meat. Meat
329	Science, 59(3), 303-315.

330	Buege, J. A., & Aust, S.D. (1978). Assay of lipid oxidation in muscle samples. Methods
331	in Enzymol. 54, 305.
332	Bureenok, S., Tamaki, M., Kawamoto, Y., & Nakada, T. (2007). Additive effects of green
333	tea on fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (FJLB) and the
334	fermentative quality of Rhodesgrass silage. Asian-Australasian Journal Animal
335	Science, 20(6), 920 – 924.
336	Bureenok, S., Yuangklang, C., Vasupen, K., Schonewille, J.T., & Kawamoto, Y. (2012).
337	The Effects of additives in Napier grass silages on chemical composition, feed
338	intake, nutrient digestibility and rumen fermentation. Asian-Australasian Journal
339	Animal Science, 25(9), 1248-1254.
340	Dhanda, J.S., Taylor, D.G., Murray, P.J., & McCosker, J.E. (1999). The influence of goat
341	genotype on the production of capretto and chevon carcasses. 2. Meat quality.
342	Meat Science, 52(4), 363-367.
343	Devatkal, S.K., & Naveena, B.M. (2010). Effect of salt, kinnow and pomegranate fruit
344	by-product powders on color and oxidative stability of raw ground goat meat
345	during refrigerated storage. Meat Science, 85(2), 306-311.
346	Dunne, P. G., Monahan, F. J., O'Mara, F. P., & Moloney, A. P. (2005). Colour stability,
347	under simulated retail display conditions, of M. longissimus dorsi and M.
348	semimembranosus from steers given long-term daily exercise and supplemented
349	with vitamin E. Meat Science, 71(3), 480-489.

350	Emami, A., Fathi Nasri, M.H., Ganjkhanlou, M., Zali A., & Rashidi, L. (2015). Effects of
351	dietary pomegranate seed pulp on oxidative stability of kid meat. Meat Science,
352	104, 14-19.
353	Estevez, M., Ventanas, S., & Cava, R. (2005). Protein oxidation in frankfurters with
354	increasing levels of added rosemary essential oil: effect on color and texture
355	deterioration. Journal of Food Science, 70(7), C427-C432.
356	Fernandez, J., Perej-Alvarez, J. A., & Fernandez-Lopez, J. A. (1997). Thiobarbituricacid
357	test for monitoring lipid oxidation in meat. Food Chemistry, 59(3), 345-353.
358	Forrest, J.C., Aberle, E.D., Hendrick, H.B., Judge, M.D., Merkel, R.A. (1975). Meat as
359	food. In: Principles of Meat Science. WH and Company, New York, pp. 3-7.
360	Hiraoka, H., Yamamoto, Y., Urakawa, S., Yamada, H., Karita, S., & Goto, M. (2006)
361	Effective fractions and micro biota of fermented juice of epiphytic lactic acid
362	bacteria FJLB of rice plant Oryza sativa L. Japanese Journal of Grassland
363	Science, 51(4), 379-384.
364	Honikel, K.O. (1998). Reference methods for the assessment of physical characteristics
365	of meat. Meat Science, 49(4), 447-457.
366	Hunter, R., & Harold, R. (1987). Uniform color scales (2nd ed.). The measurement of
367	appearance. (pp. 135-148). Reston, VA: Hunter Laboratory, 135-148.
368	Husain, M.H., Murray, P.J. & Taylor, D.G. (2000). Meat quality of first and second cross
369	capretto goat carcasses. Asian-Aust. Journal of Animal Science, 13 (suppl. B),
370	174–177.

371 Kachouri, K., & Hamdi, M. (2006). Use Lactobacillus plantarum in olive oil process and 372 improvement of phenolic compounds content. Journal of Food Engineering, 373 77(3), 746-752. 374 Kannan, G., Chawan, C. B., Kouakou, B., & Gelaye, S. (2002). Influence of packaging 375 method and storage time on shear value and mechanical strength of 376 intramuscular connective tissue of chevon. Journal of Animal Science, 80(9), 377 2383-2389. 378 Kannan, G., Kouakou, B., & Gelaye, S. (2001). Color changes reflecting myoglobin and 379 lipid oxidation in chevon cuts during refrigerated display. Small Ruminant 380 Research, 42, 67-75. 381 Karami, M., Alimon, A.R., & Goh, Y.M. (2011). Effect of vitamin in E, Andrographis 382 paniculata and turmeric as dietary antioxidant supplementation on lipid and color 383 stability of goat meat. Small Ruminant Research, 97(1-3), 67-71. 384 Karami, M., Alimon, A.R., Sazili, A.Q., Goh, Y.M., & Ivan, M. (2011). Effects of dietary antioxidants on the quality, fatty acid profile, and lipid oxidation of longissimus 385 386 muscle in Kacang goat with aging time. Meat Science, 88(1), 102-108. 387 Karami, M., Alimon, A.R., Sazili, A.O., Goh, Y. M. (2010). Meat quality and lipid 388 oxidation of infraspinatus muscle and blood plasma of goats under dietary 389 supplementation of herbal antioxidants. Journal of Animal and Veterinary 390 Advances, 9(24), 3039-3047. 391 Ke, W.C., Yang, F.Y., Undersander, D.J. & Guoa, X.S. (2015). Fermentation 392 characteristics, aerobic stability, proteolysis and lipid composition of alfalfa

393 silage ensiled with apple or grape pomace. Animal Feed Science and 394 Technology, 202, 12-19. 395 Kotsampasi, B., Christodoulou, V., Zotos, A., Liakopoulou-Kyriakides, M., Goulas, P., 396 Petrotos, K., Natas, P. & Bampidis, V.A. (2014). Effects of dietary pomegranate 397 byproduct silage supplementation on performance, carcass characteristics and 398 meat quality of growing lambs. Animal Feed Science and Technology, 197, 92-399 102. 400 Krehbiel, C.R., Rust S.R., Zhang G., & Gilliland S.E. (2003). Bacterial direct-fed 401 microbials in ruminant diets: Performance response and mode of action. 402 Journal of Animal Science, 81, E120-E132. 403 Lee, J.H., Kouakou, B., & Kannan, G. (2008). Chemical composition and quality 404 characteristic of chevon from goats fed three different post-weaning diets. 405 Small Ruminant Research, 75(2-3), 177-184. 406 Liu, Q., Chen M., Zhang J., Shi S., & Cai Y. (2012). Characteristics of isolated lactic acid 407 bacteria and their effectiveness to improve stylo (Stylosanthes guianensis Sw.) 408 silage quality at various temperatures. Animal Science Journal, 83(2), 128-135. 409 Liu, O., Lanari, M., & Schaefer, D. (1995). A review of dietary vitamin E 410 supplementation for improvement of beef quality. Journal of Animal Science, 411 73(10), 3131–3140. 412 Liu, Q., Zhang J., Shi S., & Sun Q. (2011). The effects of wilting and storage temperature 413 quality and aerobic stability of stylo silage. Animal Science Journal, 82(4), 414 549-553.

415 Luciano, G., Moloney, A., Priolo, A., Rohrle, F., Vasta, V., Biondi, L., Lopez-Andres, P., 416 Grasso, S., & Monahan, F. (2011). Vitamin E and polyunsaturated fatty acids 417 in bovine muscle and the oxidative stability of beef from cattle receiving grass 418 or concentrate-based rations. Journal of Animal Science, 89(11), 3759-3768. 419 Luciano, G., Monahan, F., Vasta, V., Pennisi, P., Bella, M., & Priolo, A. (2009). Lipid 420 and colour stability of meat from lambs fed fresh herbage or concentrate. 421 Meat Science, 82(2), 193-199. 422 Mancini, R.A. & Hunt, M.C. (2005). Current research in meat color. Meat Science, 71(1), 423 100-121. McCann, M. J., Gill, C. I. R., O' Brien, G., Rao, J. R., McRoberts, W. C., Hughes, P., 424 425 McEntee, R., & Rowland, I. R. (2007). Anti-cancer properties of phenolics 426 from apple waste on colon carcinogenesis in vitro. Food and Chemical 427 Toxicology, 45(7), 1224-1230. 428 McDonald, P., Henderson, A.R., & Heron, S.J.E. (1991). The biochemistry of silage, 2nd 429 ed. Chalombe Publications, Marlow, England. 430 Morrissey, P. A., Buckley, D. J., Sheehy, P. J. A., & Monahan, F. J. (1994). Vitamin E 431 and meat quality. Proceedings of the Nutrition Society, 53, 289-295. 432 Park, Y.W., Kouassi, M.A., & Chin, K.B. (1991). Moisture, total fat and cholesterol in 433 goat organ and muscle meat. Journal of Food Science, 56 (5), 1191-1193. Puangpronpitag, D., Areejitranusorn, P., Boonsiri, P., Suttajit, M., & Yongvanit, P. (2008). 434 435 Antioxidant activities of Polyphenolic compounds isolated from Antidesma

436	thwaitesianum Mull. Arg. Seeds and Marcs. Journal of Food Science, 73(9),
437	C648-C653.
438	Rojas, M. C., & Brewer, S. (2008). Effect of natural antioxidants on oxidative stability of
439	frozen, vacuum-packaged beef and pork. Journal of Food Quality, 31(2), 173-188.
440	Saide, J.A.O., & Gilliland, S.E. (2005). Antioxidative Activity of Lactobacilli Measured
441	by Oxygen Radical Absorbance Capacity. Journal of Dairy Science 88(4),
442	1352-1357.
443	Samappito, S., & Butkhup, L. (2008). An Analysis on organic acids contents in ripe fruits
444	of fifteen Mao Luang (Antidesma bunius) cultivars, harvested from dipterocarp
445	forest of Phupan valley in Northeast Thailand. Pakistan Journal Biology
446	Science, 11(7), 974-981.
447	Sapp, P. H., Williams, S. E., & McCann, M. A. (1999). Sensory attributes and retail
448	display characteristics of pasture and/or grain fed beef aged 7, 14 or 21 days.
449	Journal of Food Quality, 22(3), 257–274.
450	Simela, L., Webb, E.C., & Frylinck, L. (2004). Post-mortem metabolic status, pH and
451	temperature of chevon from South African indigenous goats slaughtered under
452	commercial conditions. South Africa Journal Animal Science, 34 (1), 204-207.
453	Swan, J.E., Esguerra, C.M., & Farouk, M.M. (1998). Some physical, chemical and
454	sensory properties of chevon products from three New Zealand breeds. Small
455	Ruminant Research, 28(3), 273-280.

456 Van Soest, P.J., Robertson, J.B., & Lewis, B.A. (1991). Methods for dietary fibre, neutral 457 detergent fibre, and nonstarch polysaccharides in relation to animal nutrition. 458 Journal of Dairy Science, 74 (10), 3583-3597. 459 Virtanen, T., Pihlanto, A., Akkanen, S., & Korhonen, H. (2007). Development of 460 antioxidant activity in milk whey during fermentation with lactic acid bacteria. 461 Journal of Applied Microbiology, 102(1), 106-115. 462 Wang, Y.C., Yu, R.C., & Chou, C.C. (2006). Antioxidative activities of soymilk 463 fermented with lactic acid bacteria and bifidobacteria. Food Microbiology, 464 23(2), 128-135. 465 Waterhouse, A.L. (2005). Polyphenolics. In: Handbook of Food Analytical Chemistry, 466 Wrolstad R.E., Acree T.E., Decker E.A., Penner M.H., Reid D.S., Schwartz 467 S.J., Shoemaker C.F., Smith D., Sporns P.(eds), London, UK, John Wiley and 468 Sons. p. 461-470. 469 Webb, E. C., Casey, N. H., & Simela, L. (2005). Goat meat quality. Small Ruminant 470 Research, 60(1-2), 153-166. 471 Wu, S.C., Wang, F.U., & Pan, C.L. (2010). The comparison of antioxidative properties of 472 seaweed oligosaccharides fermented by two lactic acid bacteria. Journal of 473 Marine Science and Technology, 18 (4), 537-545. 474 Yahaya, M. S., Goto, M., Yimiti, W., Gamo, Y., Kim, W., Karita, S., Smerjai, B., 475 Kawamoto, Y., & Ogawa, S. (2004). Epiphytic microbiota on tropical Tinaroo 476 legume (Neonotonia wightii) as revealed by denaturing gradient gel electrophoresis (DGGE) and scanning electron microscopy (SEM) and their 477

478	effects on silage fermentation and ruminal degradability. Journal of Animal
179	and Veterinary Advances, 3(6), 339-347.
480	Zhong, R.Z., Li, H.Y., Fang, Y., Sun, H.X., Zhou, D.W. 2015. Effects of dietary
481	supplementation with green tea polyphenols on digestion and meat quality in
182	lambs infected with <i>Haemonchus contortus</i> . Meat Science, 105, 1-7.

Table 1 Chemical composition in experimental diets

Item	Concentrate	CO	DMP	LAB	DMP+LAB
DM (%)	89.51	34.50	40.00	36.50	38.50
CP (%DM)	16.05	10.74	11.60	12.75	10.89
NDF (%DM)	25.75	68.43	64.96	66.51	74.12
ADF (%DM)	45.65	45.15	40.41	41.46	53.22
Ash (%DM)	7.02	11.25	14.18	13.3	17.46
Total phenolic content (mg					
gallic acid/g DM)	-	4.41	7.25	4.15	7.88
Silage profiles					
pH	-	4.41	3.95	4.25	4.02
Lactic acid (%DM)	-	0.69	1.15	3.87	2.78
Acetic acid (%DM)	-	0.99	1.89	2.37	3.61
Propionic acid (%DM)	-	0.13	0.11	0.16	0.67
Butyric acid (%DM)	_	0.63	0.20	0.43	0.46

CO = untreated silage, DMP = dried mao pomace, LAB = lactic acid bacteria, DMP+LAB = dried mao pomace plus lactic acid

485 bacteria.

Table 2 The effect of Stylo silages treated with dried mao pomace and fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (LAB) on carcass and chemical compositions of meat goats.

	CO		DMI)	LAB		DMP+LA	В	SEM	P value
Slaughter weight (kg)	15.50		15.55		15.50		13.63		0.56	0.5619
Carcass weight (kg)	6.40	ab	6.44	ab	7.15	a	5.25	b	0.67	0.0606
Carcass dressing (%)	41.35	b	41.34	b	46.16	a	38.75	b	0.56	0.0040
Liver (kg/100 kgBW)	1.93		1.90		1.50		1.89		0.07	0.1879
Heart (kg/100 kgBW)	0.82		0.80		0.74		0.85		0.04	0.8329
Lung (kg/100 kgBW)	1.12		1.27		1.26		1.15		0.07	0.8344
Kidney (kg/100 kgBW)	0.45		0.45		0.45		0.45		0.03	0.9865
Chemical composition (%)										
Dry matter (%)	21.53		21.98		22.98		20.64		0.25	0.1925
CP (%DM)	14.35		14.89		14.5		14.82		0.11	0.3195
Ether Extract (%DM)	6.20		6.11		6.03		5.48		0.24	0.7187
Ash (%DM)	6.85	b	6.40	b	6.70	b	7.97	a	0.16	0.0220
a h			_		_					

^{a,b} Within a row, different superscripts indicate the difference between dietary treatments (P<0.05).

CO = untreated silage, DMP = dried mao pomace, LAB = lactic acid bacteria, DMP+LAB = dried mao pomace plus lactic acid bacteria.

SEM = Standard error of the mean.

502

503

Table 3 Effect of Stylo silages treated with dried mao pomace and fermented juice of epiphytic lactic acid bacteria (LAB) on the pH and color of goat meat at 24 h and 5 days of aging.

	СО		DMP		LAB		DMP+LAB	SEM	P value
At 24h									
pН	5.8	b	5.76	b	5.81	b	6.00 a	0.03	0.0434
L*	44.95	ab	46.07	a	41.39	b	45.54 a	0.54	0.0379
a*	14.25		12.16		13.59		13.67	0.39	0.3217
b*	13.02		12.42		11.02		12.01	0.37	0.3172
Drip loss (%)	12.08		12.65		7.68		6.60	0.94	0.0949
Cook loss (%)	35.30		32.20		31.95		35.30	0.66	0.1732
Shear force (N)	89.9		94.83		74.70		69.73	4.43	0.2445
TBARS	1.04	b	0.55	b	1.76	a	1.78 ^a	0.08	0.0009
At 5 d aging Total weight loss									
(%)	35.07		39.02		22.09		27.79	3.55	0.3773
Drip loss (%)	3.80		4.75		6.40		5.65	0.78	0.6778
Cook loss (%)	28.98		24.08		24.50		26.33	1.38	0.5965
Shear force (N)	41.58		36.97		42.17		38.97	2.36	0.9344
TBARS	3.38	a	1.00	b	1.89	b	1.84 b	0.21	0.0224

⁵⁰⁴ a,b Within a row, the different superscripts indicate the difference between dietary treatments (P<0.05).

505 CO = untreated silage, DMP = dried mao pomace, LAB = lactic acid bacteria, DMP+LAB = dried mao pomace plus lactic acid bacteria.

507 SEM = Standard error of the mean.

TBARS = thiobarbituric acid reactive substance value (mg DMA/ kg meat).

Table 4 Effect of the silage additive and storage time on color stability of raw LL muscle at 1, 3 and 5 days of aging.

	Diets	Storage time							P value					
Item	CO	DMP	LAB	DMP+LAB	1		3		5		SEM	Diet	Time	$Diet \times Time$
L*	42.59 ab	44.92 a	40.71 b	45.7 a	44.66		43.08		42.7		0.52	0.0078	0.2877	0.7850
a*	14.61	15.28	14.69	14.84	15.99	x	15.53	X	13.04	у	0.23	0.6866	< 0.0001	0.6454
b*	11.08 ^a	10.27 ab	9.21 ^b	9.52 b	9.93	xy	10.89	X	9.24	у	0.21	0.0127	0.0086	0.6127
H*	37.24 ^a	33.97 ^b	32.48 ^b	32.23 b	32.46	у	34.27	xy	35.21	X	0.41	0.0004	0.0308	0.9243
C*	18.34	18.44	17.35	17.66	18.47	X	19.37	x	16.00	y	0.28	0.4835	< 0.0001	0.6013

^{a, b, c} Within a row, the different superscripts indicate the difference between silage treatments (P<0.05).

511 $^{x, y, z}$ Within a row, the different superscripts indicate the difference between storage time (P<0.05).

The values are least- square means.

513 CO = untreated silage, DMP = dried mao pomace, LAB = lactic acid bacteria, DMP+LAB = dried mao pomace plus lactic acid

514 bacteria.

508

509

510

515 H^* = hue angle (calculated as $tan^{-1}(b^*/a^*)$, C^* = chroma calculated $(a^{*2}+b^{*2})^{1/2}$.

516 SEM = Pooled standard error of the mean.

Feed intake and nutrient digestibility in goats of silages prepared from Stylo legume (Stylosanthes guianensis CIAT184) treated with dried mao pomaces (DMP) and lactic acid bacteria

Bureenok, S.1*, Yuangklang C.1, Vasupen K.1, Saenmahayak B.1

Abstract

The aim of this study was to investigate the effect of applying dried mao pomaces (DMP) alone and combined with LAB on the fermentative quality and nutritive value of Thapra Stylo legume silages. Silages were untreated (control) or prepared with DMP, or DMP plus FJLB (DMP+FJLB), or DMP plus *Lactobacillus plantarum* ST1 (DMP+Lp). DMP was applied at 100 g/kg of fresh matter (FM). FJLB and Lp were applied at log 6.03 and 5.58 cfu/g FM, respectively. Four male ruminally fistulated crossbred Boer x Saanen goats (~ 16 kg body weight) were randomly assigned to one of the four dietary treatment silages in a 4 x 4 Latin square design. The 28-d experimental period consisted of a 21-d feed intake and 7 d of sampling. All goats were received concentrate at 1.5% of body weight (BW) and *ad libitum* silage.

Dry matter content of silage was increased with addition of DMP portion. Without any additives, the silage showed the highest pH value. The NH_3 -N contents of DMP silages was lower (P<0.01) compared with the control silages, but did not appear to be significantly different from the combined silages. Silage intake tended to be higher in goats fed with DMP silages. However, no significant differences (P>0.05) of nutrient digestibility were observed in goats fed silages.

Keywords: dried mao pomaces, Thapra Stylo, silage, goat

 $Corresponding \ author: \underline{asmerjai@hotmail.com}$

¹Faculty of Sciences and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Isan, Nakhon Ratchasima, Thailand

Feed intake and nutrient digestibility in goats of silages prepared from Stylo legume (*Stylosanthes guianensis* CIAT184) treated with dried mao pomaces (DMP) and lactic acid bacteria

Bureenok, S.1*, Yuangklang C.1, Vasupen K.1, Saenmahayak B.1

¹Faculty of Sciences and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Isan, Nakhon Ratchasima, Thailand

Corresponding author: asmerjai@hotmail.com

Abstract

The aim of this study was to investigate the effect of applying dried mao pomaces (DMP) alone and combined with LAB on the fermentative quality and nutritive value of Thapra Stylo legume silages. Silages were untreated (control) or prepared with DMP, or DMP plus FJLB (DMP+FJLB), or DMP plus Lactobacillus plantarum ST1 (DMP+Lp). DMP was applied at 100 g/kg of fresh matter (FM). FJLB and Lp were applied at log 6.03 and 5.58 cfu/g FM, respectively. Four male ruminally fistulated crossbred Boer x Saanen goats (~ 16 kg body weight) were randomly assigned to one of the four dietary treatment silages in a 4 x 4 Latin square design. The 28-d experimental period consisted of a 21-d feed intake and 7 d of sampling. All goats were received concentrate at 1.5% of body weight (BW) and ad libitum silage. Without any additives, the silage showed the highest pH value. The NH₃-N contents of DMP silages was lower (P<0.01) compared with the control silages, but did not appear to be significantly different from the combined silages. Silage intake tended to be higher in goats fed with DMP silages. However, no significant differences (P>0.05) of nutrient digestibility were observed in goats fed silages.

Keywords: dried mao pomaces, Thapra Stylo, silage, goat

Introduction

Mao luang is edible fruit tree (*Antidesma thwaitesianum*) divers in Northeast of Thailand. Mao juice and mao wine have become increasingly popular in Thailand and waste product such as mao pomaces from the process is plentiful. Several researches revealed that mao pomace contains high antioxidants, organic acid, amino acid and sugar (Samappito & Butkhup, 2008). Thus, dried mao pomaces (DMP) may have potential as silage additive by stimulating the lactic acid bacteria (LAB) growth on the ensiling process. Thapra Stylo is one of the most promising legume available for ruminant production in tropical area which contain high protein and grow over variety of soil types Thapra Stylo silage without any additives was difficult to make good quality silage, with high pH value and NH₃-N content (Liu et al., 2012). The aim of this study was to investigate the effect of applying DMP alone and combined with LAB on the fermentative quality and nutritive value of Thapra Stylo legume silages.

Material and methods

Fermented juice of lactic acid bacteria (FJLB) were prepared from fresh Thrapra Stylo legumes by the method of Bureenok et al. (2011). Thapra Stylo legumes were chopped into 2-3 cm. length and mixed with the silage additives. Silages were untreated (control) or prepared with DMP, or DMP plus FJLB (DMP+FJLB), or DMP plus Lactobacillus plantarum ST1 (DMP+Lp). DMP was applied at 100 g/kg of fresh matter (FM). FJLB and Lp were applied at log 6.03 and 5.58 cfu/g FM, respectively. Four male ruminally fistulated crossbred Boer x Saanen goats (~ 16 kg body weight) were randomly assigned to one of the four dietary treatment silages in a 4 x 4 Latin square design. The 28-d experimental period consisted of a 21-d feed intake and 7 d of sampling. All goats were received concentrate (comprising (%); cassava chips (54.5), rice bran (25.1), soybean meal (4.0) whole cottonseed (8.0), molasses (4.4), urea (1.8), salt (0.9), dicalcium phosphate (0.4), sulfer (0.1) and premix (0.4) at 1.5% of body weight (BW) and ad libitum silage. Feed and silages were sampled once a week and kept for analysing. Faeces samples were collected at the end of each period and analysed for DM, CP, EE, ash according to standard methods AOAC (1995). Neutral detergent fibre (NDF) and acid detergent fibre (ADF) were determined by the method of Van Soest et al. (1991). The data were analysed using the General Linear Model procedure by SAS. Silage profiles were compared by Duncan's multiple range test. Data of feeding trial were analysed by using the procedures of SAS for a 4×4 Latin square design.

Results

Dry matter content of silage was increased with addition of DMP portion. Without any additives, the silage showed the highest pH value. The NH₃-N contents of DMP silages was lower (P<0.01) compared with the control silages, but did not appear to be significantly different from the combined silages (Table 1). It is generally accepted that in well preserved silages, pH values should be <4.5 and NH₃-N < 100 g/kg total nitrogen (Umana et al., 1991). Clearly, all the treatment silages met these criteria. Silage intake tended to be higher in goats fed with DMP silages. However, no significant differences (P>0.05) of nutrient digestibility were observed in goats fed silages (Table 2).

Table 1. pH value, NH₃-N concentration and chemical composition of Thapra Stylo legume silages.

regume smages.								
Treatment	Control		DMP		FJLB +DMP	DMP+Lp	SEM	P-value
DM (g/kg)	305.81	d	404.59	a	333.27 °	367.28 ^b	5.09	<.0001
pН	4.49	a	4.01	c	4.31 b	3.98 ^c	0.03	<.0001
NH ₃ -N (g/kg TN)	89.30	a	52.36	b	80.30 ab	69.01 ab	9.85	0.1235
CP (g/kg DM)	107.12		105.79		100.55	106.44	3.70	0.6011
NDF (g/kg DM)	646.05	a	570.87	b	588.47 ^b	570.03 ^b	16.95	0.0251
ADF (g/kg DM)	365.15		337.44		340.13	328.60	11.13	0.1703

Means within the same row with different letters were significantly different (P<0.05).

Table 2. Feed intake and nutrient digestibility of Thapra Stylo legume silages in goats.

Tuote 2. 1 coa mante and national algostionity of Thapta stylo logalite shages in goats.												
Items	Control	DMP	DMP+FJLB	DMP+Lp	SEM	P-value						
Silage intake		•										
% BW	2.5	3.1	2.4	2.6	0.11	0.314						
$g/kg \ BW^{0.75}$	51.8	64.9	50.8	55.0	2.25	0.309						
Apparent digesti	ibility (% of i	intake)										
DM	67.1	63.2	60.1	71.5	2.17	0.446						
CP	66.9	68.6	61.6	75.6	1.77	0.224						
NDF	62.0	53.7	52.0	65.4	3.12	0.511						
ADF	64.8	59.6	55.7	67.7	2.46	0.446						

Conclusion

Ensilage of Thapra Stylo legume with DMP showed a significant reduction in pH value and NH₃-N contents of silages. However, addition of 100 g/kg of DMP did not affect on silage intake and nutrient digestibility of goats.

Acknowledgements

Authors are greatly indebted to the Commission on Higher Education, Thailand Research Fund (TRF) and Rajamangala University of Technology Isan for funding this research.

References

- AOAC, 1995. Official Methods of Analysis, 12th ed. Association of Official Analysis Chemists. Washington, DC, USA.
- Bureenok, S., Suksombat W. and Kawamoto Y. 2011. Livest. Sci. 138, 266-271.
- Liu, Q., Chen M., Zhang J., Shi S., Cai Y., 2012. Characteristics of isolated lactic acid bacteria and their effectiveness to improve stylo (Stylosanthes guianensis Sw.) silage quality at various temperatures. Anim. Sci. J. 83, 128-135.
- Samappito, S., & Butkhup, L. (2008). An Analysis on organic acids contents in ripe fruits of fifteen Mao Luang (Antidesma bunius) cultivars, harvested from dipterocarp forest of Phupan valley in Northeast Thailand. Pakistan J. Biol. Sci., 11(7), 974-981.
- Umana, R., Staples, C.R., Bates, D.B., Wilcox, C.J., Mahanna, W.C., 1991. Effects of a microbial inoculant and (or) sugarcane molasses on the fermentation, aerobic stability, and digestibility of bermudagrass ensiled at two moisture contents. J. Anim. Sci. 69, 4588-4601.
- Van Soest, P.J., Robertson, J.B., Lewis, B.A., 1991. Methods for dietary fibre, neutral detergent fibre, and nonstarch polysaccharides in relation to animal nutrition. J. Dairy Sci. 74, 3583-3597.